

Tractatus

Formalitatium

263

A Incipit Tractatus Formalitatum fm doctrinam Francisci Mayronis ord. Minor.

Solent do-

ctores cōiter inuestigare. Utrū illa q̄ distinguunt formalit/ distinguant realit. Et arguo sic. p̄mo q̄ non per noues rōnes. Et p̄ accipio duas foialitates q̄ro vel formalitates sunt aliq̄ res aut nulle. Et aliq̄ habeo p̄mo. si nullo. igit̄ sunt nihil per

B bñ Aug^o lib. de doctrina christiana ubi ait q̄ illud q̄d oīno nulla res est nihil est. ¶ 2° sic. Illa q̄ distinguunt realit/ distinguunt formalit/ sunt bñ q̄d. Doc p̄z. nā aut distinguunt p̄ opus intell^{is} aut p̄ter opus itel^{is}. ¶ 3° lect^o. si sic est dīstō realis. sic idē q̄d p̄us. ¶ 3° sic. Nāz sic se b̄z res subtrī ad foialitatē subtrī. sic se b̄z res passio/ nis ad foialitatē passionis. igit̄ p̄ locū a transmutata p̄ portione. sic se b̄z res passio/ nis ad rē subtrī q̄ est eadez res p̄ter. igit̄ ita erit de foialitate subtrī ad formalitatem passionis q̄d erit idē. s̄z b̄ est ipole. igit̄ erit impole. s̄z q̄ passio/ nis subtrī realit/ sint idē. q̄ que distinguunt formalit/ rē realit/. ¶ 4° arguo sic. Nā q̄d vere est suba est res vā vt p̄z p̄ 7° meta. sed foialitas est vere suba hoc p̄z. nā formalitas est q̄dditas sube. mō q̄dditas sube ē suba vt p̄z 7° meta. ergo rē. ¶ 5° sic. Si enīz hoc esset verus scilz q̄ illa q̄ distinguunt formalit/ nō distinguunt realit/ tūc foialitas nō faceret differre reale. B̄ p̄z ex terminis. s̄z hoc est falsus. q̄ tūc eēntia dīna nō differret essentialit/ a suppositis q̄ tūc esset q̄dditas. s̄z supposita differunt vt p̄z. nā p̄ differ a filio p̄ p̄nitatē. rē filius a p̄e p̄ filiatione. igit̄ ista supposita inter se distinguunt realit/. ¶ 6° sic. Nā illa q̄ b̄nt dīstīctas dīstīctōes distinguunt realit/. hoc p̄z. nā dīstō vī eē cā sufficiēs dīstīguēdi realit/. s̄z illa que distinguunt formalit/ b̄nt dīstīctas dīstīctōes. B̄ p̄z p̄ oēs foialitantes. igit̄ illa q̄ distinguunt formalit/ distinguunt realit/. ¶ 7° sic. Nā illa que distinguunt q̄dditatē distinguunt realit/. hoc p̄z. nā q̄dditas rei rē eē rei idē sūt. vt b̄z 4° rē meta. sed q̄ distinguunt q̄dditatē distinguunt formalit/. rē hoc p̄z foialitantes. igit̄ distinguunt realit/. rē formalit/. ¶ 8° sic. Nā si illa q̄ distinguunt realit/ non distinguunt formalit/. tūc ab vno p̄grederent identitas rē pluralitas. hoc p̄z. nā pluralitas formaz est idēntitas rei. s̄z hoc est falsus vt clare p̄z 2° de gnōne. ubi dicit q̄ idē in q̄ntū idē q̄ntū nātū est facere idē. igit̄ rē. ¶ 9°. Nā si b̄ esset vey tūc sequerent q̄ passio egredere/ ex suū subz vt p̄z. nā dīstō est entis passio. vt p̄z 4° meta. sed ens nō dī nīst duob^o modis. s̄z reale rē rōnis vt p̄z 5° meta. igit̄ nō erit nīst dīstīctio realis rē rōnis. q̄ si sunt plures passio/ excederet suū subm. s̄z hoc est falsus. q̄z b̄ esset ponere passionē sine subto. igit̄ rē. ¶ In oppo^o arguit sic quique auctoritatib^o. rē auctē logicali. 2° auctē nālī. 3° auctē mathematicali. 4° auctē morali. 5° rē vltio auctē theol^o logicali. ¶ Et p̄ auctē logicali sic arguo. nam dicit p̄b̄s in p̄ntis. q̄ color q̄ est de p̄ spe q̄litanis est passio de 2° spe q̄litanis. sed hoc nō esset nisi illa q̄ distinguunt formalit/ essent idē realit/. igit̄ rē. ¶ 2° sic. Nā dī 3° p̄b̄y. q̄ act^o mobilis rē motus sunt idē numero. dīstīcti tū rōne. sed b̄ nō esset nisi illa que distinguunt formalit/ essent idē realit/. ergo que distinguunt formalit/ sunt idē realiter.

¶ 3° sic. Nam habet 4° meta. q̄ ens rē vnus sunt eadē nā. dīstīcti tū rōne. s̄z hoc nō eē nisi illa q̄ distinguunt formalit/ idē essent realit/. igit̄ rē. ¶ 4° sic. Nā dī 5° ethic. q̄ iustitia nālīter est oīs vnus. dīstīcti tū rōne q̄ntū ad esse. sed hoc nō esset nisi illa q̄ distinguunt formalit/ idē essent realit/. ¶ 5° sic. Nā dī q̄ essentia dīna est dīstīcti formalit/. a p̄e tū est idē realit/ cū ipso p̄e q̄ alr nō esset ibi trinitas. igit̄ vī dari ex istis rōnibus q̄ illa que dīstīguunt formalit/ sūt idē realit/. ¶ In isto tractatu sic iten do p̄cedere. nā p̄mo ponā aliq̄ nobilia. Scōdo ponent modi dīstīctiōnū cū aliq̄bus alijs rē cor^o rōnes sequentium. In tertio respōdebit ad q̄nē. 4° soluent rōnes. ad p̄mo articulū declarandū. p̄mo vidēdū ē q̄d sit foialitas. p̄ q̄ ponit̄ tres rōnes p̄positiū declarātes. Quap̄ p̄mo in ordie est ista. Foialitas nō est rē p̄ntis p̄ditionē forme adeq̄te. bec p̄clo posita est 3° quorūndā opīnionē q̄ dixerūt. q̄ sic mā/ litas dī a mā. sic foialitas dī a foia. rē p̄ntis sicut est vna foia vel plures forme ita est vna foialitas vel plures foialitates. vñ apud istos ponē plures foialitates sine pluribus formis erat dīctio manifesta. rē apud eos foialitates p̄lequebat p̄ditionē foie adequate. cuius oppo^o dicit 3° que p̄bat sic. Sicut se b̄z eēntiale ad eēntia. ita se b̄z foiale ad formā. s̄z cū vnitate eēntie star plu ralitas rōnū eēntialitū. igit̄ cū vnitate for^o star foialita/ tū p̄ntia p̄z. rē maior nō q̄m filis est b̄ntudo eēntialis ad eēntia rē foialis ad formā. ¶ Dīnor p̄z. q̄ i dīnis ponit̄ plura eēntialia s̄z solū vnica essentia semp b̄ndicta fm bñ Dionysii. in de vnica rē discreta theo. hoc ē p̄z. q̄ in vna p̄sona dīna ponit̄ plura p̄sonalia fm magnū in p̄ sniaz in plerisq̄ dīstīctōib^o. vt in filio ponit̄ due rēlo nes. vñ filiatio rē spiratio. actiua respectu spūscī. rē in filio nō sunt plures p̄sone. Ita sūt sūt in vna foia plu res foialitates intelligit̄ p̄ p̄ntis nō vī necesse dicere q̄ foialitas sequat formatiue p̄ditionē ipsi^o foie. ¶ Circa hāc q̄nē est nōn^o q̄ foia accipit 4°. vno mō. p̄ p̄fectio ne que est p̄ rei subalis. rē sic aia intellectiua dī esse foia ipsius foris. ¶ 2° sic accipit p̄o p̄fectione que non est p̄ rei subalis sed accitilis. rē sic albedo dī esse foia p̄ rietis vel alterius sube cōposite. ¶ 3° mō accipit p̄ p̄fectione que p̄sequit totā nām vel totū cōpositūz hū manuz. rē sic rībilitas pōt dici forma hoīs. b̄nībilitas equi rē. ¶ 4° mō accipit p̄ rōne dīstīctiue seu q̄ddi tatina. rē sic accipiebat hoc nomē foia. Plato. vt narrat Beatus Aug. in lib^o 8° 3°. q̄. ubi dicit q̄ istud nomē idea p̄mo fuit inuētiū a platonē. rē idē est q̄ foia. rē si formalit/ as abstracta est a foia hoc vltimo mō accepta vey est q̄d dicit p̄dicta opīnio. si aut̄ intelligit q̄ foialitas abstra/ cta est a foia p̄ vel 2° vel 3° falsus est q̄d dicit. ¶ 2° nōn dū est q̄ a foia q̄lītercūq̄ accepta pōt ab ea abstrahi b̄ aduerbiū foialit/ sed nō idē ipozat. Nā si a p̄ma forma abstrahit foialit/ tūc vey est dicere q̄ corp^o aiatū for malit/ vñit ex quo aia est foia corpis organici. rē isto mō opponit mae q̄ corpus nō vñit rōne mae s̄z rōne for me. vñ aie intellectiue. ¶ 2° mō vey est dicere hō foia liter est alb^o. saltē q̄m in se b̄z albedinē. rē isto mō oppo nit virtualit/. ¶ 3° mō hō formaliter est rībilitis. rē crea tura fomaliter finita. deus vō formalit/ infinitus. rē isto mō opponit q̄dditatē. q̄ nō ē verū hō q̄dditatē est rībilitis. Et istis trib^o modis accipiedo formalit/ tātū va let q̄ntū realit/. rē q̄ntū formalit/ rē tātū valz q̄ntū realit/. nō non ecomuerfo. Nāz vñina essentia realit/ est paternitas in supposito p̄ntis nō tātū eēntia formalit/. Et si a 4° mō accepta abstrahit ly foialit/ tūc tātū valz q̄ntū q̄ddi tatue. rē isto mō dī q̄ hō nō est foialit/ alb^o nec foialit/ rī bilitis. s̄z vt sic foialit/ est aia. rē foialit/ est rōnalis rē gnā/

E magnitudis eff. r. cō. 3. r. 4. to pic. c. pmo. 4° cap. 4. 5° p̄mo articulo. 2° articulo. 3° articulo. 4° articulo. p̄mus articulo.

F p̄ma conclusio declarandi.

Quid sit eēntiale in dīni. tangit Sco. in quoli. q. 1.

G Notandum. forma 4°. Vide Sco. 7. r. 8° meta. de hac foia q̄ ter minus est gnō nis vt scis ly extrinsecus.

H 2° Notandū. q̄d q̄ bec dīctio foialit/ ad verbalit/ mō dālis rē dīcter mīatiue sumit quāz media a francis. in p^o sca. dī. S.

Tractatus

I
2^a cōclūsiō.

Libro 6° 7°
meta. l. c. 43.
3^a cōclūsiō.

Mon^m

K

Mon^m
fozalitas 4^a.

Obiectio

L
Distinguo entis
Ens in alia 2^a.
Eide Bone.
et alios imagi
nantes enses
vniuersales
reali et ratione
consideranda
Seco. l. 3. q. 4.
libet t^o p^o sen.
dist. 3. q. 3.
Respect^o irri
secus de quo
est pmo Seco.
p^o dist. 2. t. 3.
t. 11. t. 13. q.
quolib.
Respect^o ex
trinsecus.

M

Seco arca.
circa modos.

liter q̄cūq; sūt i p̄ mō vbi p se. vñr de subo mediāte isto
aduēbio fozalr isto 4^a mō accepto. ¶ 2^a p̄. fozalitas
nō est rō diffinitia rei adeq̄te. appet hec 3^a ex duob^o. p̄
qz rōnes p̄sonales in om̄is vt p̄nitās et filiatio. vñr ois
ferre fozalituer tñ nulla istaz est diffinitibilis. igit rō for
malitatis nō p̄t p̄sistē in rōnib^o rez diffinitiuus. 2^a p̄z.
nā rō trāscēdes est qdā fozalitas. et tñ ipsa nō est diffini
billa. vt ens et passioes ei^o. p eo q nullū hz gen^o lupia se
ex q ex gñe et dīa p̄stituit diffō p̄z p̄m in topicis. nec ē
diffi^o alteri^o pp eadē rōnē. an̄s p̄z p̄m de entitate bonita
te et vitate trāscēdētib^o. ¶ 3^a p̄ sit ista: fozalitas ē qd
ditas vniuersaliūq; rei: siue ipsum sit diffinitibile siue nō.
p̄zo ista h̄ne est nōn^o q ista 4ª sūt subordinata diffō
eēn^o fozalitas qd^o. diffō solū ē eoz q sūt in gñe. eēn^o est
eoz q sūt i gñe et ex gen^o plus tñ eoz q sūt ex gen^o. S3
gdditas solū est eoz q sūt ex gen^o. verūm vñr sepi^o ab
altero pōit: vt qd^o p diffōne et fozalitate. ¶ 1ª nōn^o q
fozalitates sūt i 4ª dīa: qz qdā spālissima vt būanitas
et affinitas. 2ª sūt subalterne vt aialitas et corpeitas. 3^a
sunt gnālissime vt fozalitas q̄litas et q̄n°. 4ª sūt trā
scēdētis vt entitas vñtas vñtas bōitas: s3 oēs fozalit^o. q
in dō sūt oñr trāscēdētes: ex q i nullo gñe ponit. ¶ S3
diceret hic aliq; qūo possit appbēdi si aliq̄ rō vñ fozali
tas vel nō. ¶ p̄zo q sciēdū et vidēdū est de diffōe entis
in gnāl^o et p̄tētoz sub eoz: qz qd p̄tinet sub qd^o bec ē
vā gdditas et fozalitas: et illū qd p̄tinet sub mō irinsecō
nō est fozalitas vñ qd^o s3 modus qd^o. et qz multi ex
plicauerūt diffōne entis breniter tñ f3 mēte Grāfici
de Mayronis bec est. Ens in sua p^o diffōe vidit i ens i aia
et in ens ex aiaz. s3 ens in aia est 2^a: qz qdā est elabora
tū p actū reflectū itell^o: vel p iperū voluntatis: et de tali
ente in aia et ex aiam ens vñ equoce. Aliud est ens in aia
derelictum et qd dditas in eē cognitio pducit: et de tali
ente in aia ens nō vñ equoce. Ens ex aiaz vidit in gddi
tate et in modū qd^o. de diffōe modū gdditatis siue mo
di irinsec^o: qd idē est: nūc sup̄sedeo vñq; ad sequēte arti
culū. Quidditas aut vidit in abso^o et respectū. Abso^o
est qd pōt p̄cipi sine oī alio. Respectū diuidit in re^o
irinsec^o adueniētē et extrinsec^o adueniētē. Respect^o irin
sec^o adueniēs est ille q nascit iter extrema posita in q
cūq; distātia sic posita hac albedie et posita illa albedie
inascit similitudo. S3 re^o extrinsec^o adueniēs est ille q nō
nascit statim positis terminis: s3 adhuc requit appropi
matio extremoz: vt posito hoc igne et alibi abbate nō
nō inascit cōbultio siue debita appropiatio. Nūc gls
istoz respectū vidit i trāscēdēte et p̄ntale. Trāscēdes
est in dō vñ cōis p̄ntis. p̄ntalis vñ ponit i creaturis et in
aliq̄ certo et determinato gñe. S3 re^o irinsec^o adueniēs
vidit i re^o p̄ntitudinale et fozalē. Respect^o aptitudi^o ē q
respicit tñ re i po^o et nō i actu: vt r̄sibilitas respicit tñ
sūt. terminū in po^o et nō i actu. s3 p̄z actū ridēdi. Re^o vñ
fozalis est q respicit suū terminū in actu vt p̄nitās filia
tio sūtudo. Diffōne vltiorē re^o relatiūp nūc relinq.
¶ Abso^o vidit i abso^o de q dem̄abilis est finitas: et in
abso^o de q dem̄abilis est infinitas: et talia oīa sūt in deo
de p̄tis rōnib^o qz f3 se et fozalitue nō cōpēt infinitas.
S3 abso^o de q dem̄abilis est inf^o vidit in subz et acci
dēs: et accis est 2^a. qdā respicit m̄z et b ē q̄ntitas. Aliū
respicit forma et hoc est q̄ntitas. Et sic p̄z que rō sit foza
litas et que nō. oīs nāq; rō siue fuerit respectiua siue ab
soluta dem̄pris modis irinsec^o vocat formalitas siue
gdditas quedam. Et bec tñ de primo articulo.

Quantū ad 2ª articulū. vñ. de modis: et q̄ntū ad 3^a
sunt hic 4^a p̄cta nōnda. p̄m^o est qd sit
modus irinsec^o. 2ª est q̄ sit gñia modoz irinsec^o. 3^a ē
si isti modi abiūicē distinguat. 4^a qd sit ordo distinguēdi

Quantū

ad p^o p̄ctū. vñ. qd sit modus irinsec^o. di
co talē h̄ne affir^o. Modus irinsec^o est
ille q adueniēs alicui foze seu gdditari nō variat ei^o for
malē rōnē. Verbi grā. signet albedo: tñ certū est q ali
qz modus cōpētē f3 magis et aliq; f3 min^o: dato q for
mā cōpētat albedo vt tñ gdditū pla. vt 4^a. ibi eēt diuer
sa p̄cipatio albedis: nō tñ esset variatio i ista rōne for
malit^o qz fortis est ve albus et plato est ve alb^o: s3 plato
albior sit forte. h̄ac ē h̄nez p̄bo sic. Nullū posteri^o pōt
variare eē sui pōis: s3 modus irinsec^o est posteri^o eo
cui^o ē modus. f. qd^o. igit modus irinsec^o nō pōt variare
eē sui pōis. p̄ntia t3 maior nō et minor p3. qz modus est
adiacēs rei determinatio. ¶ S3 h̄ac h̄ne ar^o 3^a. ¶ P̄xi
mo sic. Dīa adueniēs nō variat ei^o rōnē fozalē: s3 ac
cidēs rōnē subti. igit tā accis qz dīa sūt modi irinsec^o.
qd est falsus. ¶ 2ª arguit sic. De p̄ceptibile ab itellū est
qd^o. s3 modus irinsec^o ē h̄z: igit est qd^o. t3 p̄ntia et ma
ior. qz qd^o ponit obz adeq̄tū itell^o: s3 oēs. minor p3. qz
si nō posset p̄cipi ab itellū vñq; frustra ponere. ¶ 3^a
sic. Modus irinsec^o igit gdditaz. igit pōt variare
qd^o. t3 p̄ntia: qz illū qd pōt p̄ntiū pōt ē variare. p̄ntia
pbat. De qd est ei^o rōnē alteri^o vñ ei extrinsec^o: s3 si mo
dus irinsec^o ponit ei^o rōnē fozalē: igit vñ ei ē extrinsec^o.
et p̄ntis modus irinsec^o pōt appellat extrinsec^o. qz irin
cus. ¶ Ad arg^o ista r̄ideo. et ad p^o dico q ad b. q ali
qd dicat modus irinsec^o et qz requirunt. p^o est vt nō va
riet rōnē fozalē nec possit variare. 2ª est q nō habeat
vñm p̄ntiū aliq̄ fozale: nec ē sit cā qz illū fozalr di
stinguat ab alio: idē dico qz dīcē cōpētat q nō possit
variare rōnē fozalē gñistū fozalr p̄ntiū. s3 p̄z et eē cā
qz vñ spēs differt ab oī alia fozalr. Sūt est de accite
qz inest sube: qz suba alba differt fozalr a suba nigra: et
fozalr differt fozalr a p̄one nigro: iā ista duo ididua
nō distinguūt fozalr rōne sui gñis: s3 solū rōne sui accidē
tis: qd eis inheret. ¶ Ad 2ª dico q aliqd pōt 2ª cōcipi
ab itellū: vel p se vel cū alio sibi addito. maior est vñ de
illo qd p̄cipit ab itellū p se. Modi aut irinsec^o nō cōci
piunt p se f3 mediāte formalitate: sic dico in p̄posito f3
modus irinsec^o posset p̄cipi cū fozalitate: nō tñ sine for
malitate vel ab ea p̄cisus. ¶ Ad 3ª dico q 2ª est rō qre
modus irinsec^o vñ p̄ntiū irinsec^o qz extrinsec^o. p̄ntia est qz
nō differt fozalr a qd^o cui^o est modus. Seco rō est qz
reducit ad idē gen^o ad qd reducit rō formalis cui^o est
modus: et idē dīr irinsec^o nō qz mutat qd^o. sed qz nō dīr
fozalr a qd^o et reducit ad illud gen^o. pp p̄mā cūq; p̄ntia
passio nō dīr modus irinsec^o: qz dīr fozalr a suo subto.

Quantū

ad 2^a p̄ctū sciēdū q nōnē sūt gñia mo
doy irinsec^o. vñ. finitū et inf^o. ac^o et po^o
necūq; et p̄tētes: ex p̄ntia realitas et hecēitas: boz aut mo
doy sufficiētia sic pōt b̄i. Modus qd^o aut est dem̄a
bilis de qd^o aut idem̄abilis. si dem̄abilis: sic ē f^o et in
f^o. s3 si idem̄abilis b̄ est 2^a. aut pōtēntialis et sic vocat
po^o obtiua. aut actualis: et bec est 2^a. aut ime^o inest qd^o
aut mediāte. si ime^o sic est hecēitas: si mediāte b̄ ē 2^a.
aut magis respicit qd^o qz modū: aut respicit vtrūq; f.
qd^o et modū. si magis respicit qd^o qz mo^o b̄ ē 2^a: qz
aut mō p̄p̄giori: et sic est ex nā. aut min^o p̄p̄giori: et sic ē
realitas. si vñ vtrūq; respicit realr: b̄ est 2^a. aut q vtrūq;
respicit qd^o ad eē pducibile: aut ad eē iproducibile et
sp̄ manētē. si qd^o respicit ad eē pducibile: sic est cō
tingēs vñ p̄ntia. si respicit qd^o ad eē iproducibile
et sp̄ manētē: sic est necitās vñ necūq; et sic p3 sufficiētia

a Circa scdm punctū. Genra modoy irinsec^o ar. de q adbus et coram. ordire
sua est Seco. q. 1. prolo. repozationum. et Fran. dist. 5. p. cōla.
Aduerte qa difficilis est in exītia an sit de conceptū fozalr cēntē dīne vt nōnulli
volūt de mēte Seco. p̄ sen. dist. 1. q. 1. vel nōitēd modū irinsec^o vt hic ponit et p̄
dīur a Rati^o. d. Amro. Trombe. in sua. q. de esse et essētia vidē.

N
Circa p̄mū
p̄ntiam.
Modus iri
secus de quo
Seco. 8. dist.
p. 4. 2.

Contra.
p^o

0

3°

R̄rad arg^o
Ad 6°
Adūe fm al
qz Modus
irinsecus nō
variāt rōnē
quidditanaaz
et formalez q
p̄ntiū et qd
et qz b̄ vñ va
riet rōnē qd
distātia tñ q
p̄dicat in qd
bealiq; seu in
aliq gdditaz
ueicūlōmōn
tū includit
p̄ceptū q̄nta
tūa cuiū sūt
est p̄cept^o enī
cōis. est et alio
rū sūt i dīz
inuo modū
irinsec^o nulla
rōnē qd dīa
tūa variare et
si dīr finitas et
finitas variat
entis rōnē t̄ga
entis in 2^a et si
nitūz cēntalr
et qd dīa t̄ga
distinguitur
vñ est fundā
mentalr p̄de
randō: sed nō
p̄nterōne t̄ga
nitūz et finita
tis: quia cōpō
sic distinguūt.
si aut cōnūl^o
et cōnūl^o sūt
p̄nterōne t̄ga
malr: quia in
t̄ga. obūe
mūneimo sic
sūt autēd rō
nō et t̄ga mo
doy distinguūt
p̄ceptū p̄nti.
De q
qz cēntalr
ia. t. c. e.
ma p^o
p̄ntia
oppo
fozali
cūsd.
l. 5. c. 2
didit
autē
allata
qz act
est aci
pō^o f
ir acc
non i

6° vt
q̄ntū

Infin

Secdm

Claua

Sola

2^a de

aliqui

nam

p^o a

degnū

quo al

liat^o

l. c. 20

qz est a

liat^o et

est p̄nt

et qz

foza v

nomē

p̄nti.

De cū

264

E
po^o e illi^o sup
posite auctis
sententia.
Ho^m.
Nectas^o 2^r.
5° meta. c. p^o
Ho^m
Eoangelia,
F
Necessitas re
laris,
G
4° videndus
Sms est Sco
ti. 2. sen. dif. 3.
q. 6. vide etia
ipm in. 7. me
ta. q. 13.
H
Ho^m p^m

Tractatus

I
 Romandū 1
 Idē sco. 3. c.
 quolib. vide
 Cōsidera e
 vocū q̄cua
 equatōe.
 limitata tran
 scendē vll
 gica p̄pica z
 meta. non m̄
 excludit p̄
 analogia.
 Hoc mō lo
 tur Auicē. p̄
 met. ca. 5. f. q̄
 eno z res fun
 cōia omnibz
 p̄dicamentis.

K

Circa 3ra pñ
 cruz pñi ardi.
 Distō 4ra.
 p^{ra} distō.

工

M

4*

•

•

•

**Circa quam
punctum.**
Ho^m

Ho⁷²

**Ordo medo-
ra intrisecor.**

accipitur re q ponitur q aliq est disto realis alia foialis.
C Et est 2° non^m pp aucte Auic. d. chs. 7 res puerunt.
 q ad huc res accipit triplr. Uno mo put suu significa
 tu expedit ad oe positiuu r ad oe qd est extra nihil sine
 fit ab aia elaborati siue no: r tuc puerit cum ente pur
 entis est eguoci. I. qñ signatu entis le expedit ad oe pos
 tiuu: qd no est nihil: na sigs oia entia vocet eguoc nun
 cupabit sz Dorphyrui in cap de gile. **C** 2° mo accipit
 res put p suu signatu re expedit ad oe illd qd bz aliqd ee
 seculu opone itells: r sic ois modus intrinsec^o p^o dici
 res: r ois qdditas: r oe qd p se existit pferitate tertu mo
 di. **C** 3° accipit res solum p illis q existit pferitate ter
 ty modu isto mo res accepta r res p modu resulkatis co
 uertunt. Aliq. n. addit ad huc duos modos intrinsecos. s.
 ee in aia r ee ee aiam: ee aut in aia in pñi nihil aliud est:
 nisi aiaz actu itelligit qdditate r qdditas sic itellecta vi
 cet obine ee in aia seu in intellectu: qz est obm itells r a
 doctoribus comuiter vocat esse cognitu. Extra aiam
 nihil aliud est nisi qdditatem de facto no itelligere: sz
 itelligibilis sitibz tñ de secundo.

Hunc quāti ad 3^m punctū istī articuli declarare si
illi modi distinguant abinuicē. ¶ Et sciēdū
q̄ q̄druplex est vīdo seu inueni in istis modis ītrīsecis.
¶ P^{ri}a vīdo est q̄ modus distinguat a gdditate cui⁹ est
modus. vbi gr̃a. sic dicim⁹ q̄ finitas distinguat a quīdā
creaturis: et īfinitas ab eēn⁹ dīnar: heccēitas sortis a nā
būana. et sic de singulis. ¶ 2^a vīdo est q̄ vn⁹ modus di
stīperat⁹ distinguat ab alio mō dīspati. Modi dīspati sūt
oppositi f3 sc̃ nec vn⁹ est alī⁹: et sūt īstī īfinitas et nēcitas
et distinguunt⁹ vt modi dīspati: qz relo ī3 sit nēcitas: nō tū
est fozāl īfinitas. Sīlīr in creatura finitas et ptingētia di
stinguunt⁹: qz in pō⁹ obīna gdditates creaturarū fuerūt
finitē: ī3 nō ptingētes: qz nō fuerūt exītes: sīlīr nēcitas et
realitas distinguunt⁹ seu differūt in deo: qz realitas mul
tiplicat⁹ nō nēcitas. Nā vna est nēcitas et plures reali
tates f3 determinationē ecclīe eē de sūma trīni. et fide ca
tholi. cap. Damnam⁹. vbi ecclīa ponit tres res in dīnis.
Sīlīr ībidē est vna exītia et plures realitates: et rōne dī
cim⁹ q̄ in creaturis exītia et realitas differunt: qz vnus
modus pōt multiplicari: alī⁹ vō nō. Sīlīr dico q̄ exītia
et nēcitas differūt. qz vni⁹. ī. nēcitas est cōceptio duorum
terminoz: ī3 nō exītia pīformiter dī de exītia et cōtin
gētia. ¶ Nōn⁹ ē q̄ act⁹ ē gda modus gnālis et cōis: q̄
cōpetit oib⁹ illis q̄ solū hnt eē actu: sic heccēitas p̃r dīci
act⁹ vel modus actualis: sīlīr exītia realitas et nēcitas et
ptingētia: ī3 nō finitas nec īfinitas: qz īsta īnsūt gddita
tib⁹ i po⁹ et dīcūtī est. Gr̃acīfīc⁹ nō actū attribūt exītie: et
vocat exītia actualē exītia: ī3 oib⁹ possz cōpetē dēptis
fīnī⁹ et īfīnī⁹. ¶ 3^a vīdo ē modoz oppositoz vt fīnīti
et īfīnīti nēcitas ptingētie po⁹: et īsta dīfē ē maior duob⁹
p̃mīs. ¶ 4^a vīdo ē duoz modoz. eīusdē ordīs sic hec
cēitas sortis et p̃sonis realitas sortis et realitas p̃sonis.

Nunc ad 4.^m punctu. b^o articulu. f. eoz. modoz
intrinsecoz est ordo. ¶ Et non^o q^d si sint mo
di intrinseci pncipales q^d multi laborat circa qdditates. s.
finitu z infi^o m^o necuz z ptingit exstia realitas beccetas
inter hos septē modos qdā illuz qdditatib^o p^o se fise ē fi
nitas z infinitas illi duo modi pnt de qdditatib^o eoz de
noiri z infinitas in deo z silr p^m locū iter illos modos
intrinsecos z finitas in creatura pducta vel pducibili.
Alij vō gnqz modi in sunt qsi p accis iter qz p^m locū t3
beccetas. 2.^m locū t3 exstia. 3.^m locū t3 realitas. tū in deo
qz in creaturis. 4.^m locū t3 neccitas in deo in creaturis cō
tingētia z sic dicti modi sunt ordiari. Ordo. n. illoz mo
doz sumpt^o est ad similitudinē magis cōis z minus cōis
nā videm^o q^d in oi ordinatione cōioza sp^o pcedūt p^ocular

ria vel min⁹ cōia:z p̄ ē ī infū īferiorib⁹ vt pz ī p̄dica-
mētis. Qd̄ ā iter illos modos sit talis ordo pz. Nā vbi
exītia ibi beccetas īz nō ē. Rō ē itaqz sicut ē bz vera
ōia ad gen⁹ ita ē bz ōia īdiuidualis ad suā qdditatē
īz ōia vera ponit ī esse gñit ad cōstītutēdū spēm: qm̄
ōia īdiuidualis suo mō p̄ īst ad p̄bēdū qdditatē: īz bec-
cetas cōst̄er vocat ōia īdiuidualis. q̄z pz qd̄ nō est
bñ ītelligibile qd̄ aliq̄ qdditas exīstāt q̄ nō sit hoc īpsa.
Tertio pz qd̄ pcedit realitatē īn dīnī: nā eēn⁹ dīna ītel-
ligit singulārīssīma z p̄p̄s anq̄ ītelligat cōīcata psonis:
m̄ cū reuerētia doctoris Grāscīscī fū dīstīcta q̄ vltio lo-
co ponit beccetātē z sub dubio relīngit īpsa aut exītia
pcedit realitatē: nā vbi est realitas ibi est exītia z nō
ēz vt pz. Nā dīna eēntia anq̄ ītelligat cōīcata psonis ē
exīstēs īz nō realis: qd̄ nō bz p̄p̄tā realitatē a realitatē
p̄sonaz: qz als ēst q̄ternitas qd̄ heresis sonat: z qz ibi
exītia pcedit realitatē argum⁹ qd̄ sic ēt sit ī creaturis.
Nā regula vulgata ē Sancti Thomae qūa doctores nri
acceptat: z p̄p̄tūz Grāscīscūs qūē ordinē hūit aliq̄ vbi di-
stīguunt fm̄ rōnē tālem hūit vbi dīstīguunt realr p̄
vāc regulā tñ: vel dicere qūis est ordo rez īn dō p̄ssēs
res fī repertant ī creaturis hūit ordinem. Et īo dīco qd̄
realitas sequit exītiam. Sūlt ōia absolutā z sūlt necīa
unt realia: īz nō ē. Nā pz qd̄ creatā sūt realia sed nō
unt necīaria īz p̄tīngētia. Nā ōia p̄tīngētia sūt rea-
a īz nō cōcūerīo: qd̄ p̄sone dīuīne sūt reales: z tñ nō
ōtīngētes. Et bec tñ de articulo secūdo.

Quantum ad 2^m articulu hui⁹ q^onis d^o distōne
sunt hic tria pūcta ptractāda. Quoz
p^omus erit qd sit distictio si sit qd abso^m vel respectuū.
¶ 2° q^o mod^o distictio accipit^r distō. ¶ 3° q^o pōt acquiri.
¶ Quātū ad p^om pūctū h^o articuli ponā 4° q^o nes. ¶ 1° p^ori
ma ē est q^o distō nō est qd abso^m s^z qd respectuū hanc
ōne pbo sic. Q^o illō q^o s^z suā rōne foiale est ad aliō est
relo: s^z distō est hō. g^o rē. Nā oē distinctū ab alio nēcio
est distinctū. ¶ 2° sic. Quēcūq^z opposita pnt esse sit oī
uerfa p cōpōnōne ad diuerfa sūt relatiua: s^z idē 2 diuer
sūz sunt hō. igit^r pōt entīz aliqd idē ēē 2 distinctū. Verbi
grā. aliqd pōt esse idē. a. z m. distinctū a. b. sicut magnū
p respectū ad graniū: parū p respectū ad montē: igit^r
distō est qd respectuū. ¶ 3° s^z sit ista: q^o hō re^m nō est
in gñe s^z trāscēdit. ¶ Circa istā ōne ē nōn^o q^o sic dici
mus qd ē qdā qd ditas trāscēdit: ita dicim⁹ q^o qdā sūt
re^m trāscēdit: sic sūt itētiōes scōre: z istā ōne 3 pbo 3°.
Et p^o q^o cūq^z pueniūt entīz añq^z descēdat i decc^o gñā nēcio
sunt trāscēdētia: s^z distō cōpetit entīz añq^z descēdat in
decc^o gñā z suis passiōib⁹: q^o añq^z descēdat in gñe vnuz
z ens distinguunt^r rē. z sic de alijs passiōib⁹ z vna ab
alia: z sic distō pōt itelligi añq^z descēdit fiat: igit^r p^o totū
arg^o pōt elici ex dictis pbi 4° met. ¶ 2° sic. Quicquid
circuit oē gen⁹ B est trāscēdit: q^o illō qd est in gñe ter
minato nō pōt circuire oē gen⁹: nam in q^o cūq^z gñe vna
spēs distinguūt^r ab alia z vñū gen⁹ ab alio: igit^r. ¶ 3° sic.
Nullū exis in determinato gñe pōt deo foiali cūtere:
s^z distō foiali puenit deo. g^o nō est in aliq^o determinato
gñe. mior est nota de distōne dīnaz psonaz. ¶ 3° s^z sit
ista. q^o re^m quē dicit distō est trīfex: adueniēs z nō ex
trinsec⁹. Circa qd sciēdū q^o re^m quē dicit^r suū relo intri
cus adueniēs est q^o oīf: posito termio z fūdamēto in q^o
cūq^z distātia. Respect⁹ vō extrīfex: adueniēs est ille q^o
nō incipit ab aliq^o termio adueniēte nisi pū fiat dispo
regista: sic posito ligno z igne nō statim nascit actio: nisi
pū facta appoximatione: z ex hoc p^o 3°. Nā posita rō
ne foiali hoīz posita rōne foiali afini vna dīr ab alia:
ex hoc pōt pbari q^o differt ab afino. ¶ 4° s^z re^m distō
nis est respect⁹ disoperatiōe: q^o respect⁹ egpantiē nūq^z
babet

Albert⁹ notat
circa 2^m arti-
culū circa di-
stinctiones.
pm⁹ pūctus
Circa p^m.
p^o cōclusio.
p

2ª conclusão.
Ho^{tes}.

Q
I.C. 2.3.2
inde,

3ª conclusão:

4ª conclusio

Circa 2ta
culm.
Quint
fancio.
Maria
De marc
miori di
extesua
tenfina. v
fco. an 2°
lib. 110

265

F
 P. 5. m. c.
 t. c. 12. vnitas
 maior infert
 minorē idē p
 topl. ca. 5.º in
 cellige affirma
 tione negative
 contra.
 p. 1.º cor. 1.º

G
Diffo rōto.
Est fua fco. f.
° fen. di. 45.
v. unica. poni
ar eniz volū
apo^a colla
ua.
Ho^m.
C. 18.

De aia.t.c.
i. d. i. b. i. fo. 2
De ab. d. i. c.
De.
Contra.

H

nffo.
notandum.
ō in se vera
adcluditur p
ad se intui
repugnan
.S.mus.t.
34.
zaf v'vir
fr pma pp
clligere co
re sic z
tellen^e qd
nais nō sim
r simplice
cōpohite q
otubilis m
os acceptus
lō rōnia
ob^r mod
estigaur

Sozm, Franc, 20.

22 3

Tractatus

I Circab. et nā rei de q̄ bone.
3° fucme.
Hacere q̄ di
fio ē nā rei 2°
est finis. r̄ p̄z
qd. finis ē loco.
p̄. repo. 2°. di.
33.
De toto meta
p̄fisco q̄ de
toto p̄fisco
ip̄m. fuc p̄es
distinguntur
r̄ plus q̄
nā rei fin
fco.

K
 Sile diffō r
 diffi^m de q^o de
 sco. 2. dif. p. q
 2° r sup lib.
 post. p. la inu
 Quamoz me
 dis inuestiga
 dif. ex nā rei.

Poria vi oēs
 fatent z tali
 oppō dī max
 ma vi t3 Fran
 cisus de may
 ronie in pfla
 bi. 18. q. vii. z
 Adulphus
 4° sen. dī. i.
 q. 1. 3 Burl.
 tenet oppō^m

Circa distōne ex nā rei querit p q distinguunt ex
nā rei. Et dico q illa q bnt esse pter opus in
tellectu: et sic distinguunt totu p ptes: et effect: et formalis
et cā formalis: et sup: et inferi. Uel alr: illa distinguunt ex
nā rei de qbus pdicata dīctoria pnt vīficari pter opus
intells: nō tñ q illa vīficatio sit pter intellm: s: pdicata
et subiecta sunt vīficia et cōposita: pter opus ipsius itells.
Uerbi grā: nā de toto et de pnb: vīficant dīctoria. Nō
p: Nā totū est qd cōstituitur aut nō mō pstituitur: nō
pstituitur sūt pdicata dīctoria: igit iter illa est distīctio
ex nā rei. Silt: de supiori et inferiori vīficant pdicata dī
ctoria. Nō p: qd sup: est multiplicabile pter opus ipi
itells. Inferi: vō nō est multiplicabile in plurib: pter
opus ipi itells: nō multiplicabile et nō multiplicabile
sūt dīctoria: igit distō iter illa: et sic de multis alijs. Un
cedo correlative q pp B multi sūt decepti q credūt q
qūqz distinguunt pter opus itells distinguunt realr: qd
nō est ver: ¶ Scdo nō qd modis inuestigat talis distīn
ctio: breuiter dico q 4° modis. s: p 4^a grā oppōnū. s.
1^aia: dīctoria: relatiua: et puatiua. Per relatiua sic. Nā
mouēs et motū opponūt relatiue: et applicant intellectui
et volūtati: nā volūtās vult et est mouēs: nā ipsa est tāq
regina in regno: et iterat intellectui q intelligat qd ipsa est
mouēs: itells vō mouet: q distīctio ē iter illa pter fabri
cāz itells: nō realē s: Aug^o. q ex nā rei. Scdo p oppōnē
2^aioz: et sic inuestigat distīctio ex nā rei inter ens ad se et
ens ad aliū: q opponūt 3^aie: et applicant subto et pprie
passioni. Nā subm est ens ad se: puta hō: ppria passio ē
ens ad aliū: puta risibilitas: q distīctio ē iter illa nō rea
lis: q ex nā rei. 3^aio p oppōnē puatiua: et isto mō inue
stīgat a doctore iter eēntiā et relatiue: nā eēn^o est cōicabi
lis trib: psonis: relo vō nō. Quarto et vltio p oppōnē dī
ctoria: applicādo ista duo dīctoria. s. pntiue: et nō psti
tuere: nā ptes pstituitur vō nō pstituit: igit distīctio
inter illa nō realis: ergo ex nā rei. Et dec de secundo.

De distinzione formali.

Secundo videndum est que distinguunt for
malitatem et sunt illa quorum predicata non
ponuntur in eadem diffinitionibus in diversis vi
bus et assensibus. Et hoc ostendo correlarie quod illa sunt
idei formalitatem quod de se inuicem predicantur. In primo
modo ostenditur quatuor modis. Primo modo est quod
idem notio
de seipso: ut for est foris. Secundo modo quod dif
finitio de diffinitione: sic dicitur: for est alia rationale
tertio quod per formalitatem predicatur de suo toto: ut hoc
Quarto quod per maius predicatur de suo toto: ut
Secundo correlariis est istud quod passio et sub
iectum formalitatem probatur. Nam illa sunt distincta formalitatem:
est diffinitio vel per diffinitionem alterius: hoc per primo cor
passio et subiectum sunt hoc ergo minor probatur. Nam pas
sione subiecti ut dicitur et cetera. Contra arguitur.
Idei formalitatem vnu ponit in diffinitione alterius:
ne passionis ponitur subiectum ut per primo meta hoc ergo
ridetur et concedo maiorem: cum hoc quod non sit diffinitio
terminatum. Circa autem est hoc: sic nihil ad duo facies.
non in prima diffinitione formalitatem. Quod dicitur per
quod formalitatem est quodammodo obiectualis: repta in
qua non oportet intellectum moueri: dum tamen actu intellectus
terminatur: quod non oportet quod intellectus per moueatur: sed
et possit in ea terminari dum intellectus facit in ea
Secundo non quod modis inuestigatur distinctio
quod quatuor modis. In diffinitione: diffinitio: descriptio.
Primo diffinitione: quod illa quod sic se habet quod vnu
diffinitione alterius: nec est sua diffinitio illa formalitatem
ut homo et assinus. In diffinitione inuestigatur sic.

Nā qñ aliqđ cōcē didit p dīas oppositas oē pntiū sub vno mēbro distiguunt foialr ab alio: z ab of pīeto sub illo. Pono tibi tale exē^m accomodatū. Nā ens vidit p abso^o z respectu: oīa pīeta sub abso^o distiguunt foialr a respectu: z ab of pīeto sub respectu. Descriptione iuestigat sic. Nā descriptio cōstat ex gñe z dīa z pīia passioe: s; q bñr distictas pīias passioēs bñr distictas descriptioēs: z p pīs distiguunt foialr. Demōne sic. Nā qñciq; aliqđ est demōnabile de vno: qđ nō de reliq; talia distiguunt foialr cū demōnes varient p media: vt pz p posterior. Alio mō pōt iuestigari sic. s. p viā reduplicacionis. Nā reduplicatio dicit cām foialē arguēdo sic. bñ inqñtiū bñ est aīal: lapis inqñtiū lapis non est aīal: g distiguunt foialr. ¶ S; sup^o dicā arguo sic. Nam qñq; distiguunt gdditative distiguunt cēntialr: qz gdditas z cēntia idē sūt: s; in omīs ponim^o distīōē gddita: nā g cēntiale: qđ ē bereticū z vanū. ¶ Rñdet q peccat p pīuppo^m. Nā tu pīupponis q gdditas z cēntia cō: uertant: qđ nō est falsus. Nā bñt se tanq; sup^o z infer^o. Nā bñ seg^o distiguunt eñentialr: g gdditative sed non cōtrario. ¶ Sed dīceres: nāz in omīs tu ponis ples foialitates: tūc arguo sic. foialitas dīa foial: sed in omīs nō ples foialitates. g ples foie qđ est bereticū. ¶ Ar: mēntū istō est grossissimū: z arguo sic vt tu: sic foial: s; dīa foia ita cēntiale ab cēn^o: sed in omīs sunt plura cēntialia: s; Dīony. g plures cēntie. ¶ Scdo sic. nāz sic foialitas dīa foia: ita psonale a psona: sed in psona pīs nō sunt plura psonalia s; Dīony. g in psona pīs sūt plures psonae. S; istō arg^m nō valz. g nec tuū. q istō nō valeat: qz qcludit qñē bereticā. Ideo p me z p te rīdeo ad g negādo illō. qz a pīificatiōe pīitis seu posterioris atq; bñ arguit ad pīificatiōē aīitis maxie in diuinis: nō nec est in creaturis: yñ ī ista pīitia sūt bona. iste bñ sciēs vel qñs; g bz scīaz vel qñtate: nō seg^o aliē bñ plures scīas vel qñtates. g est plures sciētes vel ples itates. ¶ Dices q bz foialitates nō sūt ponēde in diuinis: q illud nō est ponēdū in diuinis qđ nō bz a rōne lī: vel a fide: vel a sacra scriptura: vel ab aliq; doctore cōterico: s; iste foialitates nō habent ab aliq; istoz q beāt poni in diuinis. g nō sūt ponēde. ¶ Rñdeo q sic vna de nēcio z vna de pītingēti īferi vna de pītingēti p pōz. ita q ibi est bona pīia. Ita dīco q ex vna cre: a z ex alia nālre cognita p bonā pīitia pōt inferri vna dita. Mō sic est qđ credim^o z catholicē pīitemur q pīia ē cōica^o trib^o: z dō cōica^o trib^o psonis z cōiolum^o. pīinitas nec ē cōica^o. nec cōica^o: nec est ens solū. Dūc pīonī credite addo vna; nālre euidēte: q pīis aliq; sic se bñt q aliq; pūēit vni ex nālrei seculi: pūe itellz qđ nō pūent alteri: est ibi distictio ex nā. Et qñ vñū est abso^o a pte rei foialr z gdditative nō d nōimo est foialr relatiuū: illa dīcūt distictas foialitates. Iti vñe pīonī adde pcedēte creditā z reatcludes q in diuinis sunt ples foialitates: z p pīir p beātū Aug. dīcentē q pī est z alio pī est pī: qz pī en^o dīna: s; est pī pīnitatē. ex pī pz q est distictio z alitas foialitū in diuinis. Ad formā argumētī pz ex s; negādo minōz. ¶ Tercio nōn^o est. qz foialitas dīa foia: z foiale dīa de foia: z foia est duplex. Nāz est cēntialis z qđā accidentalis. Foia aut cēntialis est ex. Nā qđā est in cēndo vt aliter ps cōpositū. s. foialitas. alia est in cognoscēdo: z sic supiora sūt foie. z z s; meta. oēs ptes diffōnis sūt foie īferioz: z tunc tria cōtrclaria pīitia ad pīdicata. Quoz p^o est istō dīa accidentalis nō venit foialitas. Scdm ē qz a foia altera ps cōpositi nō venit foialitas. Tertiū est qz alitas venit a foia in cognoscēdo. ¶ Quarto nōrā: z

N

Condiz.

Z^omc.c.c.20.

W. H. O.

Obiekt

Küße.

Quid sit esse
tiale in dīno,
vide sco, in q
libe, q. l.

Rifio,

P

Divyanshu

উদ্দেশ্য

Q

3.º notable

T.c.30, exps
se 7º m.c.t.c.
35, 2 cõ, 43.

4^m notable
Doubium.

Formalitatum

260

sub
sub
lit p
zatr
ione
piaz
tas
sic
eliq
a: vt
apli
fic
al g
am
qd
lita
vcc
co
ri
non
les
mis
Ar
ali
ura
sic
his
res
at
ad
nis
is
bo
bo
les
di
me
ne
q
sic
eti
e
na
q
e
is
p
1
a
z
v
r
e
z
c
3° notabile
T. c. 30. exp
se 7° ma. t. c.
35. 7 c. 43.
4° notabile
Dubium.

A
Rñso.
1° dubium.
Rñdur.
3° dubium.
Rñso.
B
4° dubium.
In oppositi.
Solutio.
Rñso.
Rñso.
C
De q. sc. 1.
Rñso.
D
1° regula.
2^a
3^a

pmo mouet talis dubitatio: nā dictū est supra q supitis
est idē cū suo inferiori. mō est dubiū vtrū iferi^o sit idēz
cū suo superiori foialr. ¶ Ad B breuit dī q nō. Et rō b^o
est: qz illa q sūt idē foialr vñū pōicat de altero in p mō
vōi p se: s; iferi^o nō pōicat de suo superiori in p mō vōi p
se. g nō est idē iferi^o cū suo superiori. Scdā rō est ista: nāz
illa q ita se hñt q vñū nō est diffō: nec ps diffōnis alter
ri: illa talia foialr distinguunt. B p3 pōēs foialcātes.
S; iferi^o nō est diffinitio nec ps diffōnis superioris. g rē.
¶ Scdō vñū est istud. vtz oīa sit idē foialr cū suo ge
nere. Et dico q nō: vñ p3 p istasmet rōnes positas in p^o
dubitatiōe. f. vtrū iferi^o sit de eēn^o superioris. ¶ Tercio
dubitā cū eadē res hñt vñā rē eadē eēntiā r qdditatē
quō bz plures diffōnes. ¶ Ad B rñdeo r dico q fm q
qdditas diuersimode mouet intellectu f3 b cāntōm
se diffōnes. Et rō bñ^o est q diffictio est sermo signians
qdditatē appbēlas ab intellectu. Verbi grā. nō videmus q
idē spātū est a sursum in deorsuz: r a deorsuz in sursum.
Uñ f3 q intellects pñderat deorsuz: r sursum est ista distin
ctio: r istō dicit Aristō. 3° pby. vbi ait q eadē distātia ē
a sursum in deorsuz: r eadē rō: s; nō est ibi idēz distare.
¶ Quarto dubitā vtz idiuidua eīndē spēi sūt idem
foialr: r vñ q nō: qz tunc eēnt idē realr: vñ p3 p sup^o oi
cta. ¶ In oppo^o arguo sic. Nā illa sūt idē foialr qbus
debet eadēz rō qdditātina r vltimata: s; ista sūt bz g
sūt idē foialr. ¶ Solutio r dico q ista sūt idē foialr vñ
bz in pñato. Et ad rōnē qñ dicebat q eēnt idē realr. vñ
co q tua rō pcluderet si eēnt idē foialr q vñū pcluder
ret de alio in p mō dīcēdi p se: r de illis intelligunt sup^o
dicta. ¶ Et si aliqs diceret valz iste modus arguendi. f.
sunt nō idē foialr. g diffictia foialr. ¶ Rñdet q nō:
qz aīis pōt esse vtz cōsequēte exīte falso. Nāz modus
intrinsecus r illi^o cui^o est modus intrinsecus sunt nō idēz
foialr: r nō sūt distincta foialr. r cā est: qz diffictio
foialis cadit iter formalitātē r formalitātē: modus autē
nō est formalitas. Et hoc de tertia diffictione.

Nunc autē est vidēdū de diffōne reali p quo 5° vi
dēdū est qd ipsa sit. Et dico q illa distinguūt
realr cui^o extrema diffictia sūt res positīue: ita q vñūz
de altero nō pōicat abstractīue: quoz exītia vñūz pōt
ēē sine exītia alteri^o. vñ quoz vñā res originat ab alia.
¶ Notāter dico cui^o extrema difficta sūt res positīue ad
remouendū eēntiā rōnis iter q nō ponit diffictio realis.
Uñ notāter dico q vñū de altero abstractīue non pōt
pōicat: qz si vñū de altero abstractīue pōicat: tūc esset
idē realr cū ipso. Et dico quoz exītia vñū pōt esse sine
exītia alteri^o ad remouendū illa que sic se hñt q exītia
vñū nō pōt ēē sine exītia alteri^o: vñ q vñū depēdet ab
altero vñ suba r accēs: mā r foia. ¶ Vidēdū est mō q
diffictio realis pōt accipi duplr. f. q qdā distinguuntur
sicut res r res: sūt illa in qbz difficta se hñt sicut res r
res: r de ista bz verū q exītia vñū pōt esse sine exītia
alteri^o. Alia est diffictio realis: r est illa q difficta se hñt
sic rei r rei r nō sic res r res: r isto mō distinguunt mā
r foia: suba r accēs. Si forte diceret quō cognoscām
ego qd sit res: r qd aliqd reitēce do tibi aliquas regu
las qbz mediātib^o poteris cognoscere euidēter. ¶ Pri
ma regula est q duo indiuidua quoz qbz pōt p se exi
tere sine alio qbz eoz est res: vñ loz. r pla. ¶ Scdā re
gula est q duo indiuidua quoz vñū pōt p se exīte sine
alio f3 nām: r nō ē: qbz eoz est res sicut accēs r subz
fundamētū r relo. ¶ Tercia regula est q qñ aliq inclu
dunt in aliq in p mō vōi p se vel in scdō mō qbz eoz
est aliq rei r nō res: f3 pñt sūt totū est res. Ex hoc ifero
q inter boiez r aial nō est diffictio realis: qbz p3 sic. nā
diffictio realis cadit iter rē r rē: mō aial nō est res rē

specu boīs sed aliqd rei. Ulteri^o nota quot modis iue
stiga^o diffictio realis. Et breuiter dico q quoz modis.
¶ Pri^o via origis: r isto mō inuestigant Aug. iter pñz
r filiū in vñis. Nā p3 gnāt. fili^o gnāt. g diffictio realis
iter ista r3 p illā maximā Aug. d. in p de tri. qz nihil ē qd
seipfuz gignat. ¶ Scdō mō via gnōnis. Nā si vñū ge
nerat. reliquū vñ nō illa realr distinguūt: r isto mō inue
stigamus inter māz r forma. Nāz foia gnāt. mā vñ nō:
qz est ingenerabilis r incorruptibilis: ex p pby. ¶ Ter
tio via corruptiōis: r hoc sic nā qñ aliq sic se hñt q vñū
corruptū. reliquū vñ nō illa realr distinguunt: r isto mō
inuestigat iter relōnē r fundamētū: accēs r submā
relo corruptū manēte fundamētū: vñ p3 inuētū. S; di
ceres ex q illa sunt corrupta est diffictio inter illa. Dico
q nō. nam diffictio realis duo extrema regit in actu.
¶ Quarto via sepōnis. Nā qñ aliq sic se hñt q sepata
exīstunt vel pñt exīstere: illa realr distinguunt: vñ loz. r
pla. ¶ Ulteri^o nota q ista se hñt sic sup^o r inferi^o. f. se
paratio r diffictio realis. Nā bñ segt sūt sepata. g rea
liter difficta: q tñ est 3 multos: nō tñ multū intellectu vi
gentes: s; solū ponētes diffōnē realē: hñt enim pcedere
q suba r accēs sūt idē realr: totū r sua ps integralis.
S; nō est mirū. Quā dāto vñū icōueniētū plura sequūt
ex p pby. ¶ Circa qd sciēdū est de inclusiōe: r dico q
inclusio ad pñs est duplex: Nā qdā est idēica vel essen
tialis: r qdā foialis. Illa inclusiō vñ esse idēica vel essen
tialis qñ aliq sic se hñt q vñū includit aliud essentialr:
r ecōtrario: sicut p3 in vñis. Ubi eēntia diuina includit
essentialr qbz attributū: r qbz attributū includit diuī
eēntiā. Uel qñ aliq duo i aliquo tertio eēntialr: r vñū
r includunt sic pprie passiones in subo: r ēē oēs passio
nes aīe in aīa: r enīz oēs passiones aīe in aīa includant:
tñ vñā nō includit aliā. r nota q hic sumit inclusiō essen
tialis pur distinguūt 3 foiale inclusiōe: r sic idē est in
clusio eēntialis q realis: pur hic sumit. Sed illa inclu
sio vñ esse foialis: qñ vñū includit in sua rōne foiali sine
diffōne pprie r simplr dicta. Siue qñ vñūz inest alteri
in p mō vōi p se: quēadmodū mā r foia includunt in cō
posito r gen^o r oīa in specie. ¶ Ad euidētiā pñctioz
qz in diffōne sūt facta mētio de vltimata abstractiōe
est nōn^o: qz vltimata abstractiō est qñ aliqd abstrahit
ab oī eo qd in ei^o rōne qdditātina siue diffōne simplr
dicta nullo mō includit. Dico autē ppria r simplr dicta
pp diffōnē accētū in qua subz includit f3 doctrinā. Ari.
7. meta. q qdē diffō nō est diffō pprie dicta f3 eū: s; est
diffō fm qd r p additāmētū. Dī pñctia abstractiō vlti
mata: qz vlti^o nō pōt ēē aliq alia abstractiō rei illius
a quo aliqd tale abstrahit: imo oīs illa res est simplex r
includēs 3 diffictiōē. Nā nihil pōt abstrahi ab aliquo qd
sit de qdditate sua: s; possit fieri ecōtrario. nāz aīal pōt
abstrahi ab boie qz sine eē boīs vñ pter boiez. ecōtrario
autē nō. Nā nō possum^o boiem abstrahere ab aīali sine
cōceptu ipsius aīalis: vel pter aīalitātē. Est autē nōn^o q
qñ illud pcretū abstrahit quāto plura vel minora pcer
niant: tanto plures vel minores possum^o fieri circa illud ab
stractiones. ¶ Sciēdū est q pcretū qñ ad pñens spe
ctat est qdruplex oīa. nā p^o est f3 q sup^o pcerit suuz
iferi^o. exēplū sicut aīal pcerit boiez. ¶ Scdō est f3 q
nā pcerit suuz p^o suppo^o vñ humanitas petri. ¶ Ter
tia f3 q vñā rō qdditātina pcerit aliā. exē^o sicut gen^o
oīaz. ¶ Quarta f3 q accēs respicit subm vñ coloratū
lignū. ¶ Quinta fm q relo pcerit suū ppriū subm vñ
filiatū pcerit filiū. Scdō g numerū r diuersitatē pze
dictaz pcretionuz numerant vel diuersificant abstra
ctiones ita tñ q pñus modus abstractiōis est fm quē
supius abstrahit ab inferiori: vñ sicut aīal abstrahit ab

E
Ho^o
4° modis in
uestiga^o diffi.
realis.
foia gnāt. f.
terminatib^o cō
plaine ipsūm
copo^o r. c. 38
F
Ho^o
T. c. 30. 22.
Inclusio 2^a.
G
H
Ho^o
Lōcraum 5°

Tractatus

I hote. **C** 2° modus est fm que nā abstrahit a pprio supposito vt hūanitas a for. **C** 3° f3 que vna rō qdditatua abstrahit ab alia: sicut atalitas a rōnabilitate: et exio. **C** 4° est f3 que refo abstrahit a suo fundamēto: vt sic filiatio abstrahit a filio. **C** Circa q̄ quoz sūt hic rōnda primū q̄ in dñis pñt fieri 4° abstr^o siue 4° modi abstrahēdi. De p̄ p3 qz ibi sup^o abstrahit ab iferiori sic ens ab B ēre: et sapia ab bac sapia. f. dīna: et sic filiatio ab bac filiatioe. f. dīna. **C** De 2° p3. Nā eēn^o dīna pōt abstrahi a quolz supposito: sic dñitas a p̄e filio et spūscō. **C** De 3° aut p3. Nā eēn^o dīna pōt abstrahi a quolz artributo: vt dñitas a bonitate. **C** De 4° p3 q̄ relones pñt abstrahi i dñis et B a fundamētis ppzys sic pñitas a p̄e: et filiatio a filio. **C** 2° nota q̄ in p̄dicamento sube pñt fieri tres modi abstractionū. Et p̄m^o est qz sup^o p̄t abstrahi ab iferiori vt suba ab bac suba. Scōs est quia vna rō qdditatua pōt abstrahi ab alia vt rōnalitas ab atalitate. Tertius: qz nā a supposito vt hūanitas ab bac hūanitate. **C** 3° est hic nōn^o q̄ in p̄dicamētis accitūz abfolutoz pñt fieri tres modi abstractionū. Nā p̄mus est sic sup^o ab iferiori: vt q̄ntitas ab bac q̄ntitate. **C** 2° sic vna rō foialis ab alia rōne foiali: vt rō gñis a rōne dñe. **C** 3° sic accitū a subto. **C** In p̄dicamēto aut respecctuo p̄t fieri 4° abstractionū. **C** P̄ia supioris ab iferiori. **C** 2° vna rō qdditatua a rōne qdditatua alterius. **C** 3° relonis a subiecto vt filiatio a filio. **C** 4° relonis a fundamēto vt potētalitas a po^o. Ultimū nōbile ipius distōnis realis est q̄ distō realis pōt p̄siderari 2°. Uno mō pprie. alio^o iproprie seu largo mō dicta. Distinctio realis largo mō dicta est distō nō depēdēs ab actu collatioe itelle: vñ ois distō q̄ est ex nā rei est distō realis isto mō. Distinctio aut realis pprie dicta est distō duapz rerū positūaz: quaz vna pōt ēē sine altera vt for. et plo et sic de singulis. et sic p3 qd dōs est de illa distōne reali.

Nunc restat vidē de distōne eēntiali: p̄ q̄ p̄ vidēdū est qd sit distō eēntialis. Et dico q̄ illa distōguunt eēntialr q̄ p̄ aliquā potētiā pñt esse sepata: vt mā et foia: accitū et subm. Uel qñ vñ nō depēdet ab alio: et qñ vñ est nā pus alio. Si forte dicerēs q̄ dñia est inter distōne reale et distōne eēntiale: dico q̄ talis. Nā distictio realis simplr in plus se bz q̄ eēntialis. Nā bñ segē distinguūt eēntialr q̄ realr: nō cōuertunt in diuinis: in creaturis aut ouertiblr se bñ: qñ gēuqz distinguūt realr distinguūt eēntialr et e3: f3 patit infātiā in diuinis vbi est distinctio realis et nō eēntialis. **C** 2° nota quoz modis inuestigat distictio eēntialis: et dico breuiter q̄ quoz modis. **C** P̄io mō p̄dicamēnali coordinatiōe: et hoc mō inuestigat distō iter p̄dicamēta: et iter illa q̄ ipo: nunt in p̄dicamētis. nā pñta eēntialr sūt disticta: vt p3 in lib^o posterioz vbi aut p̄b3. q̄ eēntie pñtoz sunt impmixe. i. nō mixte: et p̄ p̄ns eēntialr disticta. **C** 2° specifiā distōne: nā illa q̄ sunt sub distinctis sp̄b^o et sub illis p̄tinent distinguūt eēntialr: vt bō et asinus leo et boā. **C** 3° eēntialr depēdētia sicut cāe a suis effectib^o distiguūt eēntialr. **C** 4° actuali exītia: et B qñ aliq̄ sic se bñt q̄ vñ pōt exītere sine alio illa talia eēntialr distiguūt. vñ ex hoc p̄cludo correlarie q̄ sup^o et infer^o sūt idē eēntialr. Qd pbat sic. Nā illud qd p nulla potētiāz pōt esse sine alio. est idē eēntialr cū illo sine quo nō pōt ēē. vt p3 p̄ oēs formalitātes: f3 iferi^o nō pōt esse sine supiorio. B p3: qz bō nō pōt ēē sine atali. ḡ sūt idē eēntialr. **C** 2° sic nā illd qd f3 quāz sūt rōne nō est distictū ab altero. est idē cū illo B p3 ex terminis. S3 ita est q̄ infer^o f3 quāz sūt rōne nō est distictū a supiorio: B qz nō ē distictū nisi p alterā p̄e. f. dñiaz. ḡ sūt idē eēntialr. **C** Ad dō est dñ^o nā dictum est in distōne distōnis

eēntialis q̄ illa sūt eēntialr disticta: quoz vñ pōt esse sine alio in actuali exītia p aliquā potētiā. **C** S3 B af quoz modis: et p sic. Nā linea nō pōt ēē sine punctis p aliquā potētiā. B p3: qz sepatis punctis a linea vel linea est terminata p̄ctis vel nō: si nō ē est infinita: si aut di: cat q̄ est terminata cū nō bēat p̄cta: et illa nō terminet nisi p p̄cta. ḡ bēat p̄cta et nō bēat qd claudit p̄dictio nē. f3 p̄ctus et linea sunt disticta. B p3: qz linea est diuifi bilis et p̄ctus idiuifi bilis. ḡ rē. **C** 2° sic. Nā creatura nō pōt ēē eēntialr sine creatore. B p3 de se: f3 creator et creatura eēntialr distinguunt. ḡ distō distōnis eēntialis nō est bñ data. **C** 3° sic. Forma vel figura nō pōt ēē q̄dra: nā sed sūt eēntialr disticta: hoc p3. Nā p̄s caret eēntialr distinguūt ab illo cui^o est termin^o. **C** 4° sic. Nā vñ correlatiū p aliquā potētiā nō pōt ēē sine alio correlatiū: B p3 p Arist. in p̄ntis qz sunt fil nā sed sūt eēntialr disticta: hoc p3. Nā p̄s caret eēntialr distinguūt a filio. ḡ rē. **C** In oppo^o sūt oēs formalitātes. Quid ḡ dōm^o dico q̄ distō distōnis eēntialis est bñ data: et p3 p̄ autē. Scōdō rōne. Autē: et hoc p̄ Ap. 7. topic. vbi arguit talē p̄sideratiōē. vis videre si aliq̄ eēntialr distinguunt vide si vñ pōt exītere sine alio: qz si sic eēnt eēntialr disticta: si nō erūt disticta eēntialr. **C** 2° rōne. Nā illd pōt p̄ cā qd nō includit p̄dictiōē in p̄ mō vt p3. f3 sepate illa q̄ sunt disticta eēntialr nō claudit p̄dictiōē: hoc p3. Nā p̄dictiō est elusidē negatiō: mō il la q̄ sūt disticta eēntialr nō sunt ad idē sed ad diuersa. **C** Nūc rīdeo ad argumēta facta in oppo^o p̄ p̄e falsi: tatis: et p̄ ad p̄m^o qñ dicebat q̄ linea nō pōt ēē p̄ aliquāz potētiā sepata a p̄ctis rē. cōcedo minore et nego maiore. Et ad p̄batiōē dico q̄ linea pōt dup^o p̄siderari: vno mō positue: alio mō p̄uatiue: tūc dico q̄ linea est terminata positue. nō aut p̄uatiue: et est infinita qz caret termini no quē deberet bñ: et est positue terminata: et B p̄ nām suā intrinsecā. Et ad p̄batiōē qñ dicebat linea est terminata rē. dico q̄ vep^o est extrinsecā: f3 p̄ nām suā est terminata intrinsece. **C** Uel alr pōt dici et meli^o: nā linea pōt sumi dupl^o qz vel p̄ illud qd claudit iter duo p̄cta: et hoc includēdo illa p̄cta vel nō includēdo. et p̄ct^o p̄t sumi dupl^o: vno mō positue alio mō p̄uatiue: qz nihil addit supra lineā: nec dicit aliqd nisi p̄uatiue lineā. ad p̄es vltiores. Si p̄ mō capit linea sic est ipole ipsam ēē sine p̄ctis: qz sic includit illa p̄cta sicut ipole est bō minē esse albū sine albedine. S3 2° mō accipiēdo lineā pōt vtiqz sine p̄ctis fieri: qz sic nō includit illa p̄cta: et ē p̄ole est ēē sine p̄ctis: accipiēdo tñ puncta positue nō p̄uatiue. **C** Sed dicerēs tñ si linea est sepata a punctis. igit linea erit infinita. Nota q̄ infinitum pōt sumi tripl^o. f. positue p̄uatiue et negatiue. Inf^o positue est qd nullo mō pōt claudi nec terminari sicut de^o. p̄uatiue est illud qd nō bz terminos extrinsecos f3 est aptū natū bñ sicut linea a p̄ctis sepata. Infinitus negatiue est illud qd nō est terminatū nec aptū terminari p̄ terminū extrinsecū sic p̄ct^o. Et sic ad argu. Dico q̄ linea ē infinita nō tñ positue f3 bñ p̄uatiue. Et si vlt^o arguas igit est infinita simplr. Dico q̄ peccas f3 fallaciā p̄ntis. **C** Ad 2° qñ arguebat de creatore et creatura rē. Dico q̄ verū est quāti ad essentialē depēdētiā: nō aut q̄ntum ad eēntialē idēitātē: et iō nō valet: et p̄ p̄ 3 doctor subtilis Joā. Scot^o q̄ re^o p̄ quē depēdet creatura ad creatore est sibi intrinsec^o. f. creature. **C** Ad 3° qñ dicebat sic foia vlt^o fig^o rē. dicit aliq̄ q̄ fig^o nō distiguūt a corp^o q̄ rō nō valet: qd p̄bo simplici medio et sic p̄. Nā corpus et figura sūt in diuersis p̄ntis et distictis. B p3. Nā corp^o est quāti et fig^o q̄ntas et est de 4° spe qualitatis. igit illa realr et eēntialr sunt disticta. **C** Alr aut pōt dici seu rñ.

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

1° notandum
2° notandum
3° notandum
4° notandum

N
Contra.
p^o arg^o

Scdm

Tertium

Quartum
cap. 8. relone.

O

In oppositi
Rñho.
caplo 3°

Rñho.
Ad p̄m^o arg
sumptū.

P

Linea dupl^o

Q
Infinitū 3°

Ad 2°

Ad 3°

Figura dupl^o

Ed 4th

Contra.

答曰、

**Prim' mo-
do dicendi.**

6th CO² TEL

**Prím^o mo-
do subtilior**

文

 $\text{p}^{178} \text{co}_2^{179}$

275
102

1872

4-33
C° DEK
10/10/10

7.10.11

3º obj.

E

Condi

33

4. ~~THE~~

270

6th

1

8

IOth Feb.

III

12³⁰

45

14

176

Tractatus

Notandum.
 q. 5. r. 8. di. 1.
 r. Bone. in
 sua meta.
 Predicatio
 idēica idē,
 rīce.

K
Predicatio
idēica m.

 CO_2 2nd

23

**Circa tim-
lum. q.**

P^{tes} Phisum.

3° divisão

Tex. cv.

32

M4th

Memorandum.

**En dē indig
dum,**

Ende dē bō
sligd.

Țindec oă par
ticulare,

N
 Unde dicitur
 singulare.

En dē cīnig,

T.C.20.21dc

Unde dicitur
subsistentia.

Inde dicitur
postasis.
P

de dicte
nature.

de dē sup
tum.

o z p ř o n a .

opposite

parado,

De primo

I essentialr & qddatatiue: vñ vltra nō est qdēdū qz seipsa
Ad 3^m est alba cēntialr & qddatatiue. ¶ **Ad 3^m** qñ dī p eandē
 rōnē rē. Dico q aliq mō cōceptus passionū dñr cē sim
 plr simplices: r iō nō opz q includat aliqd s̄ sint p idē
 titatē idē cū altero dīctorioz nō p clusione aut q illd
 icludat vltra nō opz q eodē mō quo aliqd dī cē distin
 ctuz cū altero dīctorioz q eodē mō sūt idē cū altero:
 s̄ sūt idē idētitatē aliqua: r nō p eandē rōnē. ¶ **Sed** si
 itez arguas q tales p̄dicationes vel sunt foialr ens vel
Solutio. sunt foialr nō ens. si foialr ens habeo ppositū. si fo
 malr nō ens. ḡnibil. ¶ **Dico** ad B q ad bñdū dīcto
 riū opz q semp negatio ferat ad illud qd est p̄ncipalr.
 Et p hoc rñdeo qñ dī vel sunt foialr rē. Dico q male
 arguis: qz negatio dī pponit: r sic vñ. vt dīcedo non sunt
 foialr ens r hoc de 3°. ¶ **Ad** rōnes p̄ncipales in p̄n^o
Ad rñssencia qñtis p pte falsitatis facit rñdeo. ¶ **Et** p ad p̄maz qñ
p̄ncipales. dicebat. Accipio foialitates aliq. q illa q distinguūt rē.
R Dico q vepz est realr distinguuntur ex nā rei sicut rei r
Ad 2^m rei: nō aut realr sicut res r res. ¶ **Ad 2^m** dico q qñ dice
 bat illa q distinguuntur ex nā rei. vepz est nō tñ sicut res
 r res: sed sic rei r rei in obliq. Vel dicas q nō distinguūt
Ad 3^m p̄ncipales: s̄ largo mō sumēdo realitatē. ¶ **Ad 3^m** qñ dice
 bat q sicut se h̄z res subri rē. cōcedo p locū a trāsmutata
 ta p̄portionē. r dico q hic nō est locus a trāsmutata p/
 portionē: qz nō est ibi numerus: qz vbi est locus a trāsmu
 tata p̄portionē ibi est numerus: r qz hic nō est. non
Ad 4^m valet arg^o. ¶ **Ad 4^m** cū dī: qz vere est subiectē v̄ res.
 dico q veruz est si sit suba in recto: r tñ dī in minoz q
Ad 5^m foialitas est vā suba. Dico q vepz est in obliq: nō aut in
 recto. qz rō nō valet. ¶ **Ad 5^m** cū dī: si hoc eēt vepz rē.
 tūc foialitas nō faceret differre rē. Dico q si foialitas
 cōparat ad illud qd facit distinguī realr distinguīt rea
 liter. s̄ cōparat ad illud qd facit distinguī foialr r realr:
L tūc bñ distinguīt foialr r realr: qd declaro sic. Nā p̄ni
 tas cōparat ad essentia facit differre foialr. s̄ cōparat
 ad filiū facit differre realr. r dico breuiter q eodē mō
Ad 6^m quo foialitas est p̄n^o distinguūt eo mō facit differre si
 realr realr: si foialr foialr. ¶ **Ad 6^m** cū dicebat illa q
 bñt distinctas diffōnes rē. nego: qz cū vna r eadē rē stat
Ad 7^m pluralitas diffōnū. ¶ **Ad 7^m** qñ dicebat illa que distin
 guūt qd^m distinguūt realr rē. nego. Et cū p̄bas q qddi
 tas rei r eēn^o sūt idē. Dico vepz ē s̄ nō adēqte. Et iō bñ
 seqt est vna qdditas. ḡ vna eēn^o. nō tñ seqt est vna eēn
 tia. ḡ vna qd^m. r rō est: qz ab vna r eadē eēn^o p̄nt sumi
Ad 8^m plures qd^m. ¶ **Ad 8^m** cū dī: illa q distinguūt foialr nō
 distinguūt realr: tūc seqt rē. cōcedo maiorē. Et cū p̄bas
Ad 9^m q nō: qz idē inq̄nū idē rē. Dico q idē inq̄nū idem facit
 idē: nō tñ si sint diuersi p̄nt facere idē. ¶ **Ad 9^m** r vlti
 mū qñ dicebat: nisi B eēt vepz: tūc seqret q passio egre
M deret vltra suū subz. Dico q passioes egredi vel extēdi
 vltra suū subz pōt accipi 2°. vno^o q subz sit alibi vbi
 sit nō passio e^o: r sic nequaq̄. Alio^o q in plura pōt dīdi
 passio q subz: vñ e^o: r sic bñ: vñ i boie videm^o q sūt pla
 ppria: r sic passio in plura pōt dīdi q subz suū. s̄ bñ. Et
 hoc quo ad nonū arg^o. r p̄nt quo ad totū tractatū.
 ¶ **Et** sic finit Tractat^o foialitatu s̄ doctrinā Doctoris
 subtilis Sco. r Magrī Fr̄aci. de Mayro. ordis mīoz.

¶ **Incipit Tractat^o p̄ncipi cōplexi fm doctri**
na Magrī Francisci de Mayronis ordis Minozum.
Auditum a domino r ti
 mul. Viere. 4° c^o scri
 bitur vbi istud. Veritas p̄ncipi cō
 plexi ita nobis nāl^r est inserta vt ei^o an
 dīti platione statim mēs acq̄scat: r il
 la que nāl^r sunt inserta anime nōstrē

Principio

insunt nō a causa p̄ma. Idcirco ad introductiones hui^o
 p̄mi p̄ncipi cōueniēter assumit verbū istud erga cuius
 nām insitēdo occurrūt decē articuli declarādi. Quoz
 p̄mus est iste. s̄ qd est p̄m p̄n^o cōplexus. Et dī ab oibz
 q est illud de quo p̄hs tractat. 4. meta. s̄ de quoz dicit
 affirmatio vel negatio: r de nō ambo sūt. Et de eodem
 tractat bñs Diony. lib. de mystica theologia in virtute
 circa 3^m caplm. Istud. n. p̄m p̄n^o introduct^o Paulus apls
 scde Corin. ca. p. d. q p̄dicatio euāgelica nō includit dī
 ctionē. Et sermo noster inquit nō est illo est: r nō est. Et
 ibidē volēs oppo^m istius p̄mi p̄ncipi excludere a subo
 theo. dicit q dei fili^o nō est illo est: r nō est. ¶ **Ad** decla
 randū aut istius p̄mi p̄ncipi finem introducimus 4°
 s̄nes. Quaz p̄ma est ista: q istud p̄m nō est vñ vnitatē
 simplicitatis sed vnitatē integritatis: qz ista p̄ncipio est
 hypothetica copulatiua cū cōiungat duas p̄pōnes ca
 thegoricas p hac dictionē. Et vt cū dicit r de nullo eoz
 ambo sūt. Omnis aut hypothetica est vna vnitatē inte
 gritatis. ¶ **2°** cōclō: q p̄ma ps ist^o p̄mi p̄ncipi est vñ
 affirmatiua de p̄dicato disuncto: vt cū dī. Dis hō mo
 uet vel gescit. qz qdlibet est signū vñ affirmatiū. r ibi
 ponit cōiunctio disunctiua. s̄ qñ dī affirmatio vel ne
 gatio. ¶ **3°** est: qz 2° ps istius p̄mi p̄ncipi cū dī: de nul
 lo ambo sūt est vñ negatiua de p̄dicato copulato: sicut
 cū dī nullū corpus mouet r gescit. qz nullus est signum
 vñ negatiū. r ista ambo q fuerūt disuncta in p̄^o cathe
 gorica nō p̄nt sūt sumi nisi p copulatiua: vñ 2° ps tantū
 valet sic ista: de nullo sūt affirmatio r negatio. ¶ **4°** ē
 q inter duas p̄tales s̄nes est talis ordo in essēdo qñs
 in p̄ferēdo: ita q in ordine nāe vñs affirmatiua p̄cedit
 vñm negatiua: qz illud a quo nō p̄uenit p̄ntia ponitur
 p̄us fm talē ordinē. circa aut eodē terminos semp co
 pulatiua est ass̄ ad disunctiua r nō e^o: eo q ad verita
 tē disunctiue sufficit alterā p̄te esse verā r ad veritates
 copulatiue regit veritas vtriusqz: r si vtraqz est vā al
 tera est vera rē. ¶ **Sed** occurrūt p̄ duo. vñ. Quid est
 subm in isto p̄m. Et dico q est subm ens subiectū
 vt sic intelligam^o de quoz ente affirmatio vel negatio: r
 de nullo ambo sūt: qz istud adiectiū qdlibz nō h̄z hic ex
 plicata suba sed substitutiua in neutro gñe: vbiqz. n.
 fit talis substitutiua sicut docent grāmatici/ subiectū
 gñ res vel ens. ¶ **2°** dubitatio est: qd est istius p̄mi p̄n
 cipi p̄dicatū. ¶ **Dī** q in p̄ma p̄te est istud. disunctiua. s̄
 affirmatio vel negatio. in 2° p̄te istud copulatiū. s̄ ambo
 sūt. qz sicut subz est de quo aliqd dī: r p̄dicatū est qd de
 altero dī. hic autē affirmatio vel negatio dī de quoz: r
 de nullo affirmatio r negō dī in p̄te 2°. ¶ **3°** dubitatio
 est hec. vñ. Quid est copula q p̄uenit subm cū p̄dicato
 vel e^o. ¶ **Dī** q hic opz subintelligi aliqd p̄dicatū: qd
 copulet subm cū p̄dicato: qz s̄ p̄scianū absqz noie r
 vbo nulla p̄stat p̄fecta oratio. bic aut nullū exprimitur
 vbi. Nec est dōm q p̄m p̄n^o sit p̄fecta orō. Istū aut qd
 subintelligit est istū vbi p̄dicat. vt intelligat sic de quoz
 ente p̄dicat affirmatio vel negō: r de nullo ente sūt p̄di
 cant affirmatio vel negō. ¶ **4°** dub^o est: qz vñs affir
 matiua subri r eiusdē p̄dicati dīat negatiue vñ: sic cū
 dīa sūt vā eē nō p̄nt altera istaz p̄ntū erit falsa nēcio: r
 p̄nt totū p̄m p̄n^o. ¶ **Ad** hoc dī q iste due p̄pōnes ha
 bent idē p̄dicatū: nō tñ vñiformiter sumptū: qz in vna
 sumit disunctiue: in alia vñ copulatiue. Et iō nulla est
 dīetas pp̄ p̄dicati foiale variationē. ¶ **Intelligēdū** tñ
 q in istis duab^o p̄tib^o p̄mi p̄ncipi radican^t due regulē
 dīctionis. Quaz p̄^o est: qz cuiusqz dīctionis altera pars
 est vera: qz sub disunctiōe altera ps dīctionis vificat
 vniuersalr de qdlibet in isto p̄mo principio. ¶ **2°** regulā
 est q duo contradictoria non possunt simul esse vera:
 g a eoz

N

¶ **Primum arti.**
 ter. cō. 9.
 Dī dignitas
 quā necesse ē
 hēre docēdū
 quēlibet p̄ma
 possit. ter. 5.

p^o cōclō.

o

2° cōclō

3° cōclō

4° cōclō

P

Dubitū.
 Solutio.

2^m dubitū.
 Solutio.

3^m dubitū.
 Solutio.

Q

4^m dubitū.

Solutio.

Notandum.

p^o regulā de
 qua 2° p̄tib^o.
 2° regulā.

De primo principio

I pōt eē p se nota ⁊ demōstrata pp qd illud p mū p nū cū sit p se
notū nō ē demōstratū: qz ē simp^r sūp^r ⁊ nō diffinit^r: ⁊ sic d
qlibet tali. ¶ Et si dicat d illo p nū: De totū ē mai^r sua pte:
qd ē demōstrabile. ¶ Dī q nō est simpl^r p se notū: sū locu
tio ipcepiū dēduco: sic dīc Alafen q b^r pncipū vītas sic
demōstrat. Nā oē qd pīnet multū pīū ē mai^r qz pte ista
rū: sū totū est b^r qz. ¶ Si dicat qre nō pī demōstrari ista
passio q ponit in isto p nū de suo subo: cū oīs passio de suo
subo videat eē demōstrabilis. ¶ Dī aut q nō est sp demōstr
bilis de subo distīctū: imo qūqz est p se nota: qz subm est
p se notū. est at ens p se notū distīctū. ¶ Sū qre nō ita bī
demōstrat ista passio de ente: sic alie passioēs in meta. ¶ Dī
q ista est passio p^r: ⁊ iō de tali subo p se noto distīctū co
gnito est p se nota. Et hec de sexto articulo sufficiant.

Septimus artic. est: si istud p^r p nū est demōstratū.
Et dī q istud p dīcatū p rōne entis pī de
qūqz pīcto sub ente demōstratū: sic p dīctōne triāguli demō
strat passio ei^r de ipso triāgulo: ⁊ sū bīc mo^r i tali demō
ne istud p nū ē ppō maior. ¶ Sū occurrit dubō: si istud p nū
possit īferre vna qne cū beat duas ptes sic distīctas. ¶ Dī
q sic vna vītatē ītegritatē nō simpl^r sic ipm est vnu: ita
q sū erit vna coplatiua cōpō^r ex duab^r catēgoriis: qūqz
p^r ē de p dīcatō distīctō: ⁊ de p dīcatō coplatō: vt ē ista s
q de deo ē affī^r vā ⁊ nō ambo sū. ¶ Sū dubō ē si qz ista
rū pīū pōt pcludē vna qne distīctā a qne alterā. ¶ Et dī
q sic qz p pōt p se pcludē qne affirmatiua ⁊ nō z^r: cū ipsa
sit negatiua ⁊ altera pīmissa exīte nega^r. Imposse est de
ducē nisi qne negatiua. Intellectu m q ex isto p nū pīngit
q^r demōstrare qne aliq. Aut sumēdo sub subo aliq additā
ue: vt cū dī de qz affī^r vel negō. Aut sumēdo de subo de
notatiue q ad pīas ⁊ vīctas dīctas: eo mō de q suba sūit dī
ctū. Aut sumēdo de p dīcatō: vt sub isto p nū sumat ista mī
nor. sū albū ⁊ nō albū sūit affī^r ⁊ negō. q de qz albū ⁊ nō al
bū: sū vel nō z^r nisi gīa mae ex puris affī^r in p^r fig^r. Aut
sumēdo in lat^r: vt cū dī verū: aut bonū ē ens: īgī de bono
vel vero affī^r vī negō. ¶ Sū occurrit dubō: si istud p nū
cadit in aliq pīculari ppōne. ¶ Dī aut q sic in singulari
q est distīctā ab affī^r vel negōne: aut qz est copulata ad
nullū: tū cadit in aliq dēter^r affī^r vel negatiuo: qz ex vī
tate distīctū nō īferre alterā pte: iō nulla sū dēter^r i ali
qua scia demōstrat p illud. ¶ Sū dubō est: q si īgnorato isto
p nū pīngit aliqd scīrī. ¶ Dī aut q nō. Nā in vītatib^r eē
tālī ordīatīō nō deuenī ad posterīorē: nisi pōzē pīas: in
ordīe aut vīctū cōplexū ista ponunt in ordīe p. ¶ Et
pīrmat. Qz oīs sū affī^r vel est ps distīctīue: quā īcludit
istud p nū. qūqz aut sic dēter^r pte vī distīctīue pīup
ponit totā distīctīua pīupponit: sic q nouit vna pte distīct
ctīue nouit totā: vt q nouit q bō est rīstīllīs pīcognouit q
bomo est rīstīllīs vel nō rīstīllīs: sic pīs pīupponit autī.
¶ Sū adhuc remāet dubō. vī. si cognito isto p nū videā
tur oīa alīa ēē cogīcībīla p nāz cū terminī ei^r sūnt notīssī
mī ⁊ cōīssīmī: dīstībūnt p oīb^r sub īstīs: sū oīa cogīcī
bīla p dēductionē īstī p^r pncipū sūnt nob nātr nō: sic foīa
syllī pīfectī poterīmus scīre oēs vīctas pīctīales sub hac
qne pīctas. ¶ Dī aut q subm īstī p^r pncipū nō dīstībūit
nīssī in bīu^r ad istud p dīcatū affī^r vel neg^r: ⁊ iō solū qūqz
ad istud p dīcatū pī dēduci ad īferīorā: qre nulls dubitat.
Et īte^r ista dīstībūitō nō ē dēter^r: sū distīctīua: ⁊ iō solū
distīctīua dēscēdit īferīorā: tūc bī aliq vīctas dēter^r.
¶ Sū adhuc dubitat si est vnu tū. ¶ Et dī q sic qz non
sit mēto nīssī de cōplexo tū. Un dī q est in deo foīal^r: qz
terminī ei^r repīunt ēē in creatura p īdē: ⁊ qd est vnu ⁊ īdē
in deo ⁊ ī creaturis foīal^r: qz eadē sū demōstrata p ipm est
vīrobīqz: vt bō est īustus vel nō īustus: qz terminī sū eadē
rōne foīalē repīunt in deo ⁊ creatura. ¶ Sū dubī. si lue
nīssī īdē numero in deo ⁊ crea^r foīal^r. ¶ Dīco q nō: qz ter

mini vītatē numeralē nō bīctū nō est īncōuenīēs p dīca
tum distīctū ēē in deo ⁊ creatura: vt ībī affirmatiō: ⁊ bīc
negatiō vel ecōuerīo. Et sic est fīnīs septīmī articuli.

Octauus artic. est: si tale p^r p nū est suis termīs adeq
tū. Circa qd ītroducū^r 4° qnes. Quarū
p^r talis ē: qz vīctūqz īuenī subm p^r pncipū: ībī ei^r īuenī
p dīcatū ⁊ eī: qz subm ⁊ pīa passio sūnt adeqta. ista aut se
bīnt sic subz ⁊ passio distīctā: vt patuit. ¶ Sū est: qz vīctū
qz īuenī subm īstī p^r pncipū: ībī īuenī istud p^r p nū: īgī
p dīcatū ei^r īcludit in ipm: ⁊ bītudo cū sit necīa resulat ex
īstīs extēmīs. ¶ Sū est: qz vīctūqz īuenī p dīcatū īstī p^r
pncipū īuenī istud p nū: qz istud p dīcatū nō ē ex sūū subm:
nec bītudo cū sit ītrīseca pōt separt ab eis sū sūpīs. ¶ Sū 4°
ē est: qz vīctūqz īuenī bītudo īter aliq extēmā: ībī īue
nīant ista extē^r. sic pīes alīc^r totū eēn^r. īstī. n. terminī sū
pīas īstī p pōnīs eēn^r q sine īpīs īuenīrī nō pōt: sic cōpō
sūū sine mīa ⁊ for^r: ⁊ iō pī veritas īstī articlī q ipm est in
suis termīs ⁊ sū sūpīs adeqta: qz bītudo in q pīstīr vītas
īstīs p^r pncipū nō manet sine extēmīs ⁊ alīq p pōnēmec
extē^r sine bītudīe in p pōne necīa: cū bītudo est ītrīseca.
¶ Sū occurrit dubō. Nā de nullo simpl^r simplīci vt ē vī
timate pīssū ab entīs rōne dī ens cū vt sic nō īcludat ī eo:
⁊ tū qūqz pīcīndat dī de īpīs affī^r vel neg^r. ¶ Ad b^o dī
q ī vīctīs tālīa pīcīndant qstū ad sūā qddītātē vīctimate
dēpuratā: sū nō attingit ad eā istud p^r p nū: qz bonū ī pī
sa qddītātē nō est vīz nec nō vīz: cū nulla neg^r sit de qd
dītātē possītu: nec ista affī^r de qddītātē īstī. ¶ Sū dubō
est: qz bonū vel ē bonū qddītātē: vel nō bonū qddītātē
ne: ⁊ vīctimate pīssē: ⁊ istud pīnet ad qne īstī p^r pncipū ⁊
attingit ista vīctātē pīssē. ¶ Ad b^o dī q cū dī bonū ē bonus
nulla est cōpō simpl^r cū sit vī terminī: ⁊ iō nō bīz īo
cū p^r p nū cōplexū. ¶ Alīa dubō: qz ī bonū nō sit vīz qd
dītātē nec nō vīz: tū vī ē vīz qddītātē: vī nō vīz qddītātē:
⁊ tūc bīz ībī vīctī pīssīōe p^r p nū. ¶ Dī aut q bīc nō est p^r
p nū cū ī p dīcatīōe nō ponat nīssī affī^r: ⁊ sū bī dīcē cōpūle
q nūqz sūnt in vīa p pōne catē^r. sic in p^r oīus est. Nā b
īz dīcē p pōnes. ¶ Alīa dubō est ⁊ vīctā. Nā rō entīs īue
nīrī vī sine īsto p nū vt pīcīndat ab oī passīōne: ⁊ ē terminus
pīssē abīstrac^r: qz sic nīla ē ī ea cōpō. ¶ Dī aut q īz subz
⁊ passio ponant adeqta: simp^r tū ī p signo īuenī subm sū
ne pīpīa passīōne: ⁊ ita rō entīs cū sit pīor rōne foīata de
īpīa in īllo pōzī īuenī sine eam: nī simpl^r īstī īō adeqta
simpl^r sine signo ⁊ pīssīōne. Et hec de octauo articulo.

Nonus artic. est: ad quē pīnet istud p^r p nū: pīo q po
nunt 4° qnes. Quarū p^r talis est. s. qz p^r p nū
cōplexū est illud de q est p nū bī^r ītells: qz cū ītells sit ba
bī^r p nū opz sū qz p nū bī^r sit de p nū: sic p^r sū foīat in p^r
scīa. ¶ Sū est: qz istud p^r p nū īgredī pīa demōstrōne: qz
ordo totū est sū ordīe sūaz pīū eēntīalīū. pīes aut cōīstī
tūtīe ⁊ eēntīales demōstrōnīs sūnt p nū: ⁊ opz qz p^r demōstrō con
stet ex pīssīs pīncīpīs. ¶ Sū est ex īsto p nū dēducat est p^r
sū scīfīca: qz qūss est ordō in demōstrōnīb^r: tālīs est ordō in
eoz p nū cū īmedīate sequant īpīas. p^r aut p nū vt patuit
ponit in p^r qne. īgī ex ista dēducat p^r scīfīca. ¶ Sū 4°
est: qz istud p^r p nū pīnet ad pīa scīaz: qz scīa est bī^r q nū:
⁊ iō qūss est ordō p nū: tālīs ē ordō scīaz. patuit aut qz īstū
p^r p nū dēducat pīa qne. īstīs aut pīssīssī pīz: qz cū meta^r
sit p^r scīa vīz q ad nos ex purīs nālib^r. ¶ Nota q ad īpīas p
īnet p nū: vī antīq pīssī dīcēbāt pīa pīssīaz: ⁊ īstī
p^r p nū in meta. tractat. qz. ¶ Sū occurrit dubō si sit īdē
p^r p nū ⁊ p^r cōpō. ¶ Dī aut q nō: sū vocat cōpō illa ī qua
īdē de seīpō pīcat in p subo: qz illa vt patuit est p^r: ⁊ tālīs
ppō nō pōt eē p nū demōstrōnīs. tūc. n. medīū ītraret qne ī
tālī syllō. Si aut nō ponat cōpō vīctūc īdē est p^r p nū ⁊ cō
plexo p^r: qz illa in qua passio de p subo est p se nota: ⁊ p eā
demōstrata alīa q nō est p se nota. ¶ Sū adhuc dubitat. vī. qz est illud

Obiectio.
Rāso.
Obiectio.
Rāso.
Quēstīō.
Rāso.
2^a artic.
R
p^a dubō
Solo.
s^a
Solo.
L
Dubium.
Solo.
2^a dubī.
Rāso.
Dubium.
M
Rāso.
Dubium.
Rāso.
Dubium.
Rāso.
Dubium.
Rāso.

N
8^a artic.
p^a cōlo.
2^a cōlo.
3^a cōlo.
4^a cōlo.
Dubium.
Rāso.
Dubium.
Rāso.
Dubium.
P
Rāso.
Dubium.
Rāso.
3^a cōlo.
4^a cōlo.
Dubium.
Rāso.
Dubium.
Rāso.

Explanatio

Terminoz diuinor

270

spica
io: hic
li.
sadeq
luaruz
iuenit
i aut se
vbiu
m: igi
ltar ex
i istu
subm:
4° pto.
i inue
tini fut
i copo
n est in
t vitas
nec nec
riseca.
vt e vl
i i eo:
d b d
imate
u i pci
de qd
dubio
ditati
ipy: r
bonuz
ibilo
p qd
ddi:
est p
opule
Na b
is iue
minuz
3 subz
bm si
ata de
quara
lo.
q po.
m p
fit ba
in p
ez: q
t cōst
o con
est p
do in
natut
4° pto.
pnu:
p i sō
eta
az p
i i sō
t i d
i qua
ralis
ez in
t cō
p cā
v3. Dubium.
d

A
8° artic.
10° arti.
Contra.
Exco ar.
guinar.
Tercio ar.
guinar.
B
Quarto
arguitur.
Epico ppa
4° cūcū
caroz cir
ca tale p
mūz p
ez de q
bz r.
C
Contra
P
2°
3°
4°
Rftr ad
pma.
Ad 3°
Ad 4°
D
Ad 3°
Ad 4°
Dubium.
Rflio

q est illud pnu pnu qd est simplr pnu: non quo ad nos.
Dicat q est illud de quo pdicat pma passio deitatis de
diuina eētia p qua sunt demfables alique illa aut passio
pnu sunt nobis ignota nāliter. Et b de nono articulo.
Decimus artic. est 2 vltim. v3. si istu pnu t3 qua
tūcūqz modificatū. Dicebat enī aliq cir
ca istu articulu q aliq modificatio circa terminos istu p
pncipy cōplexi appositā sibi nō ipedit et illimitationez.
S3 b argi 4°. Nā si accipiat ista modificatio qddi
vt dicat de qz qddi^o vt affir^o vel negō: ista est fla: ga bō
nō est qddi^o alb^o nec nō alb^o. C 2° sic. Nā l3 de qz bz sit
simp^o necūz dicit istu vl nō iustū: nō tū cū modificatōe
adeqūoīs: ga nec angelus est adeqūe iust^o vl nō iust^o adeq
te. C 3° sic. Nā locus a dīctoris t3 vūte istu p pncipy: tū
si modificarent termi ei^o infrigerent: sic si diceret de lo
ciern^o vl nō etern^o: t3 i si est etern^o nō tū cū modificatōe
cū: s3 nō seg^o: si nō est etern^o euideret: igit est nō etern^o eu
dēter. C 4° sic. ga dīus mediatīs reducit istu p pnu: t3 tū
nō se^o bō est nō san^o nāl^o r sp: g est eger nāl^o r sp. C Et iō
dico q circa istu pnu pūgit errare 4° ipz corūpēdo. Nā p
corūpū p dēterminationē dimīnueret: ga cū dī de qz ente
affir^o vl negō. si apponat de qz ente pūbitio affir^o vl ne
gatio vl cōiter nō neget: tū nō manet ibi. p pnu simp^o: nisi
sic humanitas iest mortuū. C 2° corūpū p oīonē oppo
nētē: sic cū dī de qz ente p se affir^o vl negō: ga sol nō est p
se in oīetē: nec in nō oīetē. C 3° corūpū p reduplicatio
nē pūcīdētē: sic cū dī de qz ente iquātū ens est: oī suba vel
nō suba: ga ens iquātū ens: nec est suba: nec accūs: r p dīs
nec suba: nec nō suba. C 4° corūpū p dīstributionē non
pūcīdētē: sic qū opponit dīstributio ad pdicatū: sic de qz bz
ente oīs affir^o vl negō: vā ga nō oīs affir^o nec oīs negō dī
de accūtē: t3 iō mō corūpū qū dī de qz ente. oīno affir
matīo vl negatīo vā ga sūt modī: vt patuit: q b nec affir
matīo nec negatīo bī. C S3 i sō ista 4°. Et p sic. ga ve
rias p pncipy est icōmutabilis r p se notat: iō nō pōt cor
rūpī nec qūcūqz pōt negari. C 2° sic. Nā si aliqz modus
falsificaret istud p pnu eadē rōne oīs moduz: tūc nullo
mō pōtē vīficari. C 3° sic. Nā termi istu p pōnis sūt cōst
fimt: iō dīstribuunt p oīb^o pūctīs sub ipīs: r tū t3 regula
p oēm modū. C 4° sic. Nā regula manifestīssima r nobī
līssima nō idiget expōne: nec adīmittit dēscriptionē: f3 aut
istū modū fit mltiplr expō r vāria acceptio p tales modū
fīcationes. g rē. C Ad p^o igit dīz est: q p pnu nullo mō
corūpū pōt qū est vey p pnu: qū aut ponit talis modū
fīo in termīs: tūc nō est vey: sic si apponat negō alteri ex
tremoz dīctionis: tūc nulla est tū dīctio. C Ad 2° dī
co: q l3 sūlls ex purīs pūctīarīb^o in aliq mā t3: vl ex purīs
negatīus: nō tū in oī ga suffīcit ad dēstruēdū vley regulā
dare vna istāia. Jō ad dēstruēdū regulā vley nō tenē mo
dīficatā suffīcī dare vnu modū: l3 nō appēarv^o modus i q
tenear f3 vītatē: vt si dicat: aq repīda nō ē bī cala. C Ad
3° dico: q l3 istī termīnī dīstribuunt p oī pūctō sub ipīs: r
et p oī mō: nō tū f3 oēs modū: ga l3 de oī mō affirma^o vl
nega^o vera: nō tū oīo vt patuit: ga bō nō actualr est alīn^o
nec actualr nō alīn^oimo per se. C Ad 4° dico: q l3 nul
la sit expō vl acceptio in p pnu qū accipit: sic iacet de qz bz
ente affir^o vl negō. S3 expōnit qū modificat vt si addat
de qz aliq mō affirmatīo vl negatīo: tūc expōnit: r sic
nō est tūc pnu f3 p pō falsa. C Sed occū. dubio: ga in nul
la istāia: factūz i sō modificatīoēs affīumit vā dīctio:
vt cū dī qddītatīe nō alb^o: r qddītatīe nō alb^o ga vtrāqz
vīdēt q l3 vna sit de pdicatō īfīnīto. C Dicī aut q bīc
nō est dīctio cōplexa q est iter duas p pōnes rē: l3 in cō
plexa q est iter duos terminos albū r nō albūz dīcūt sibi
ex suis rōnīb^o formalīb^o vbiūqz iuenīant: sic albedo r nī
gredo dīant. C Intelligēdū est tū q dīctio icōplexa nō

pūnet ad pnu pnu sic 4° de claf. C pmo sic. q nullus
p pōnis carbegorice pdicatū est p pō cūz sit termin^o: tū p
pars istu pncipy est vt patuit carbegorice de dīfīctio pdi
cator: r scda de copulato: igit affirmatīo r negatīo in eis dī
fīuncta vl copulata non est cōplexa. C 2° rō est: ga de nō
sīmplīci subto nō dī aliq pfecta rō: sic for. nō est. bō currit
r eodē mō ens nō est bō: bō nō currit: nec bō currit: tūc enī
eēt oīo r termin^o cōplexus q pdicat de ipso. C 3° rō. ga si
de qz bz affir^o vel negō cōplexa: tūc verū eēt dīcē de quolz
ente: oīs bō currit: vl qdā bō non currit: r tū de^o nō est. oīs
bō currēs vel nō currēs. g rē. C 4° rō est: ga tūc p pnu
nō solū eēt falsūz sed abīrdū: sic si dicat de qz vey est dī
cere q de^o est vel de^o nō est: ga creaturā eē deū vel nō eē
deū. C 2° dubio est. q l3 de quolz modificatō non sit vera
affir^o vl negō qū negō ponit ad pdicatū: vū tū qū ponit
ad vbiū: vt cū dī de qz ente nō est vā affir^o qddi^o r sic po
terit seruari istud p pnu modificatū. C Ad b dīz: q talis
cōpōsīto nō pūnet ad p pnu cū pdicatū est affir^o vl negō:
r in tali p pōne nō ponit nisi affir^o in pdicatō: negō aut po
nit in copula que nō est pdicatū. C Intelligēdū tū est: q
negōnē in p pō^o pūngit in p pōne modificata 4° assigna
ri seu applicari. C pmo aut applicatō eā ad pdicatū vt
cū dī: bō est nēcīo alb^o r nēcīo nō albūz: r sicambo pūit eē
falsē: ga bō nō est nēcīo alb^o: nec nēcīo nō albūz. C 2° mō
applicatō fit ad subz: vt cū dī bō est iustus: nō bō est iust^o:
r tūc ambe pūit eē vey: ga bō est angelus: q non est bō: est
iustus. C 3° aut mō fit applicatō ad modū: vt cū dī bō ne
cessario bī iust^o r nō nēcīo iustus: r ita de alīs. Qū vō fit
negatīo ad vbiū nō pūnet ad p pnu: vt qū dīcīt de qūbet
affirmatīo vel negatīo: ga tūc pdicatū est sola affirmatīo.
S3 qū ponit negatīo ad pdicatū: ga ita tradīt forma istu
p pnu pncipy cōplexi. Et sic finis bēnis r acat^o p pnu pnci
py cōplexi fm doctrīnā Francīscī de Mayronīs.

De declarationes quorūdā terminoz theologālū fm doctrī
nā eiusdē illuminatī Doc. Sra. d May. ord. M. d. b. i. c. i. p. i. t.
Noniter ad facilitatē theologicā
accedētēs clarā habēat
notīnā de noīb^o: que de deo dīr: dīcīro p
eoz facīlīorī dēclatīone bōnī tractāda.
C pmo enī tractabīt de oīūm noīb^o.
C 2° de eoz suffīcīentī dīuīsiōne. C 3° de
eoz sīgnīficatīōne. C 4° de ipsoz terminoz
rū modo supponēdī. C 5° de eoz sīllogīcatīōne.

Quantum ad pnu est pmo scīdū de dīuīsiōne no
mīnū: r ideo notandū est q dīuīnōz no
mīnū quedā sūt p pūa r quedā trāslatīua: sūue per sīllogī
dīnē dīctā. exp^o p. vt deus trīnītās. exp^o 2°. vt lux candor:
r sīlīa. Noīuz vō qdā dīr de deo sub rōne p pā acceptīa: r
qdā dīr de deo ad creaturās: r istoz 3° repīt dīctā: qdā
dīr ad creaturās de polī: vt causatīuz: gūbīnatīuz: r sīlīa.
Quedā vō in ordīne ad īplaz creaturā p aliq opus: vt bō
mortalīs: que deo cōpētūt p cōīcatīōnē īdīomatū. Quedā
vō in ordīne ad creaturās gūālī rē actualītatīs exīrītē eoz
rū vt sūt de: refūgīuz: creator: r sīlīa. C Noīuz vō que de
deo dīr sub p pā rōne 4° repērīt dīctā. Nā qdā sūt esēn
tīalīa: r qdā psonalīa: quedāz notīonalīa. Esēntīalīa sūt: vt
trīnītās: dīctās r sīlīa. C Notīonalīa sūt vt īnactībīlītās:
pīnītās: r sīlīa. C Psonalīa sūt in dūplīcī dīctā: qdāz
eoz sūt cōīa alīqua p pā. Cōīa sūt que de oīb^oz psonīs
in plālī: r de qz eoz in sīngulī dīr: vt psona: supposītū: hy
postasīs: r sīlīa. C Quedā vō sūt q nō dīr de oīb^oz psonīs:
Franc. M. 2020 z

E
2° dubīat
Rflio
B
G
Sīcra p
H
Nota q d
deo dīcīt
sub p pūa
rōne: cōn
nālīa: nō
nālīa: pso
nālīa.

Terminorum diuinorum

I s. tñ de duab⁹ vt spirator: qd pisse competit pñ & filio in diuinis: qm ambo spirat spūscū: iste terminus spūscū pcedēs tñ cōpetit spūscō. Nota qd B nomē spirator cōpetit pñ & filio: nō tñ vt duo pñ: s. vt vñ pñ: qm pñ & filius pcurrit ad pcessionē sūm spūscū: nō tñ vt duo pñ: sed vt vñ: nec obstat qd sint due psonae realr distictē: deo hec est catholica pñ. Fil⁹ sunt spiratores spūscū: qd spirationes in nūo plālī dicit pñ: disticta in diuinis qd est hereticū in diuinis. Nota qd psonalia sunt pñ & fil⁹ & spūscū sine donū. Nota qd essentialia sunt in triplici oīa. Nā qdā sunt p modum sube vt deus: essentialia: subaens: & filia. Quedā p modū qti tatis: vt imēsus: eternus: & filia: & sic apparet qd quatuordecz sunt mēbra pñctōz noīuz. Nā trāslatiua capiūt vñ mēbra: vñ qd que dñr in ordine ad creaturā capiūt tria: & sic sunt quatuor: ille q cōpetit deo in se capiūt quatuor: & sic sunt octo: illa vō essentialia capiūt tria: & sic sunt vñdecim. Sīl⁹ psonalia capiūt tria: & sic sunt quatuordecim. Sic ē pñ pñ: puta gñalis diuīssio nominū diuinorum.

Quantum ad scdm de eoz sufficienti diuisione est notandū qd notiones sunt quēque. s. pñtas: inascibilitas: filiatio: cōis spiratio: & pcessio. due pñe. s. pñtas & inascibilitas sūt pñs nō filij. 4ª pñs & filij. 5ª est spūscū. Vñ nōndū qd tres sunt pñtates psonales pñtate loquēdo: pñtas filiatio & pcessio vel spiratio: qd psonalis pñtates dñ que vñ soli puenit: imo eā ab oī alio distiguit: & B realr. Relones sunt 4^a. 5ª est pñs ad filiū. s. pñtas. 2ª est filij ad pñz. s. filiatio. 3ª est pñs & filij ad spūscū. s. cōis spiratio. 4ª spūscū ad pñz & filiū. s. pcessio. Vñ nō qd oīs refo est notio: nō aut eē. Nā ista notio inascibilitas que pñ puenit nō dñ ad aliqd eo qd pñ est a nullo: iō ista talis notio nō dñ refo. 2ª nōn⁹ est qd notiones hñt multa notia. Dñr enī notiones eo qd psonas notificant. Dñr scdo distinctiones qd psonas distinguūt. Dñr etiā 3ª relones eo qd pñe adinuicē referunt. Dñr etiā 4ª pñtates: eo qd sunt pñtate pñtis gbus in sūt. Vñ nō qd pñtates notio & refo dñt: qm pñtates dñ in quātūm puenit vñ soli. Notio aut dñ in quātūm est pñ⁹ cōgcedi. Relatio aut iquātūm dñt: qm in quātūm ad alterū. Quāz notioñ sic sufficientia pñt bñ. Nā oīs psona diuina: aut est de⁹: aut deus de deo. & hoc dupl⁹: qd vñ nascēdo & sic nascibilitas: vñ filiatio aut pcedēdo: & sic est pcessio vel spiratio passiuā: aut deus a qd est de⁹. & hoc dupl⁹: aut p gñōnē: & sic est pñtas. aut p spirationē: & sic est spiratio passiuā. Vñ itaqz vñs & pñtis hñt notāde sūt aliqūe regule notioñ. Quāz pñta talis est: qd nulla notio de alia pñcat affirmatiue. Hec enī est falsa pñtas est filiatio. 2ª regula est: qd qñlibz notio est illa psona cui⁹ est notio sūe psona. Nā hec est vñ pñ est pñtas: & eē. s. filij filij est filiatio. 3ª regula est: qd qñlibz notio est idē cū essentia diuina. hec enī est vera: pñtas est cēntia diuina s. filiatio est cēntia diuina: & sic de alijs. 4ª regula est: qd oēs notiones sūm vñ essentialia. 5ª regula est: qd oēs notiones sumptre abstractiue pñcant de essentia. Vñ bñ dñ essentia diuina est pñtas: sed pcretiue sumptre nō. Nā nō bene sequit essentia diuina gñat: & sic de alijs. 6ª regula est: qd oīs notio iporat diuersitatē. 7ª regula est: qd non qd dñ de notione dñ de psona: qd aliqd dñ sen puenit notio qd nō pñe: notio enī puenit pñe distinguere: sed pñone distinguunt: & sic pñ scdm. s. de eoz sufficientia & distictione. Vñ de notādū est pro declaratione qñte regule: qd abstracta istoz noīuz. s. pñtas filiatio & pcessio sūt dupl⁹ cia: qdā enī sūt cū gñ⁹ pueniūt in pñ⁹ & dñt in fine: vt de hoc noīe pñtas pñcat de filiatiōe filius &c. & de istis nō intelligit regula. Alia sūt pcreti istaz notioñ. s. vñba eis cōridentia vel eoz noīa vñba: vt de hoc noīe pcessio spirari: & de istis regula intelligitur. Et hoc de scdo.

Quantum ad tertū sūt notāde nouē regule. Quāz pñta est qd oīa noīa trāslatiua dñr eē liter & simplr de essentia & psonis: nisi sumant a pñtate: nā oēs tres sunt vñba: & nō tres lucēs: & sic de alijs. 2ª regula est: qd noīa dicta de deo in ordine ad creaturas gñat liter: sūe de possibilitate sūe de ineffe qd additue creaturā dñr aliq⁹ & singula de cēntia & psonis: vt ter sunt vñba de⁹: gubernator: dñs: creator: & bñs. 3ª regula est: qd noīa dicta de deo in ordine ad creaturā p restorationis exercitiū de vno solo supposito dñr: vt dicendo filius est hō. 4ª regula est: qd noīa numeralia nō dñr de aliqua psona p se: sed de oībus sūt & de essentia per se: vt tres psonae sunt trinitas: & nō psona est trinitas: est trinitas. 5ª regula est: qd noīa notionalia mīnime de essentia diuina pñcant: vt gñat spirat gñat spirat. 6ª regula est: qd noīa psonalia pñe nō pñcant de oībus psonis: nec de se inuicē nisi de duab⁹. s. inascibilitas & actiua spiratio dñr: tñ de diuina essentia: s. tñ nō vñba eis cōridentia. 7ª regula est: qd noīa psonalia que equalr & pñat respiciūt equalr pñcant de psonis pluralr & nō singulr: bene de vñaquez singl⁹: vt pñ & filij sunt psonae nō psona: & sūt gñbz eoz est psona. 8ª regula est: qd noīa psonalia que nō oēs pñone respiciūt pñcant bene de duab⁹ simplr: & pro qñlibz ipsarū singulr: & nullo modo pluralr: vt pñ & filij sunt spiratores: & nō spiratores. 9ª regula est: qd noīa cēntialia: sūe per modū sube: sūe per modū quātitatē: sūe per modū qñtatē dñr: tñ mō de oībus psonis singulr: vt cēntia vel suba: vt pñ & filius sunt essentia vel de⁹. Exēplū de qñtate: vt pñ & filius & spūscū sunt imēsus vel eternus. Exēplū de qñtate: vt pñ & filius & spūscū sunt bonis iustus vel fortis & his similia. Et sic pñ tertū qualr noīa significant.

Nunc autē circa quartū est notandū. s. de ipsoz terminoz suppone. Pro cui⁹ declaratione ponunt septe regule. Quāz pñta talis est: qd noīa trāslatiua indifferēter supponūt pro essentia & pro psonis: vt pñ de isto noīe lumē de quo habet in simbolo lumē de lumie: pñtat qd ibi non supponit pro essentia. 2ª regula est: qd noīa que dñr de deo in ordine ad creaturas cōnotantia pñtate: sūe per modū qñtatē: sūe in creaturis indifferēter supponūt pro cēntia & psonis: vt creare & his similia. 3ª regula est: qd noīa que de deo dñr spāl in ordine ad creaturas p opus restorationis supponūt pro filio de: vt mortalitatis & immortalitatis. Vñ nota qd hec regula cātat qd oīa noīa dicta de deo p cōcationē idioma: tñ supponunt solū pro scda psona in trinitate. s. pro filio. vt cum dñ mortalitatis: scūs: crucifixus: flagellatus: & his similia. 4ª regula est: qd noīa numeralia pro nulla psona supponunt: qñqz pro psonis: vt ibi. s. tres sunt qui testimoniz dant in celo: pñ vñ & spūscū. 5ª regula est: qd noīa notionalia semp supponūt pro psonis: & sūt pro psona & nō p essentia: marie qñ subiciunt re⁹ vñ denotāt distictionē ad itra. 6ª regula est: qd oīa noīa entialia pcretiue sumpta indifferēter supponūt pro essentia & psona: vt dīcēdo: deus imēsus: eternus &c. 7ª regula est: qd noīa cēntialia abstractiue sumpta supponunt tñ pro essentia: vt deitas &c. Et sic pñ qñtū. vñ pro gbus termini supponūt in diuinis.

Quantum ad quātū & vltimū de eoz syllogizatiōe pñta talis est: & est cōis qd ad debite syllogizandū ex pñtibz vñb⁹ regit qd bñs pñones vñs sūt regulatē per dici de oī qd est: vel de nullo qd nō est: hoc est dictū qd nō est sumere sub subiecto: de quo nō dicat pñcatū. s. est affirmatiua mediāte termino relonis. s. ly quid. Si autē est negatiua qd nō sumat sub subiecto: a quo nō remoueat pñcatū &c. Vñ de notāte dixi qd syls in diuinis regulat p dici de omni qd est: vñ dici de nullo qd nō est: qd hoc tenet in inferiorib⁹ sūe in creaturis: nō tñ in diuinis. Non valz oīs essentia

Notādū
Hic pñ
sen. di. 9.
q. 1.

K

Circa 2^a
notādū.
Hic de co.
p. q. 11.

I
2ª nōn⁹
Hic oua
cū in no
mū ipaz.

2ª nōn⁹
ppietas
Notio
Relatio
distict.
Sufficiē.
tia notio
num.

6ª regula
M
3ª regula
4ª regula
5ª regula

Notādū.

Circa 3^a
s. diuinor
noīum h
gnificatio
nem.
p⁹ regula.
2ª regula.
3ª regula.

7^a regula.
O
8^a regula.

9^a regula.

Circa 4^a
scūs circa
modum
suppone
di eoz no
tandū.
p⁹ regula
2^a regula
P

Circa 5^a
s. diuinor
noīuz syl
logizatiō
nē. p⁹ re
gula.

Granc. m. 2020 3

Dones

I suppositis simul sumptis singulr et nō pluralr: vt dicendo tres psonae sunt vna res: vel ples psonae sunt vnu ens: vnus scz referēdo ad eētā et ly tres ad psonas. ¶ 12^a ppō est q noia cōia adiectiua: oīr de qlibet noie: et de qz singulr et nō plr: vt dicēdo pī est vn^o de^o fili^o est vn^o de^o spūscū est vnus de^o et pī et filiū et spūscū sunt vn^o de^o et nō tres oī. Sīr pī est eternus: filiū est eternus: spūscū est eter- nus: et hy tres sunt vnus eternus: vnus imēsus: vnus oīpo- tens: et nō tres oīpotentes: nec tres eterni: nec tres imēsi. ¶ Notandū aut pro declaratione none regule seu pposi- tionis q pōcatio in dīs est triplex. Nā qdā est identica: alia vō formalis vel psonalis. Predicatio identica est qn subm et pōcatū supponūt pro eadē reid est essentia: et tūc noia notionalia: psonalia: essentia: de se inuicē pōcant et cōuertibīl: vt dicēdo pī est idē q filiū: et filiū est idē q pī: gīare est idē q gīari et e^o: et sic de alijs. Predicatio vō formalis vel psonalis est qn subz vel pōcatū supponūt pro eadē re: et sub pōia rōne formalis: vel qn subm et pō- catū supponūt pro psona: vt bīc pī est filiū: et de tali pōca- tione nō intelligit regula: sed q noia notionalia psonalia et essentia de se inuicē pōcant: quertibīl: ga male dīpī est filiū: nec filiū est pī: et sic de alijs. Tā noia q ista ppō. s. pī est filiū: cū alīcui pponit pōt distingui: ga vel subm et pōcatū supponūt pro essentia: et sic est vera. Nā sensus est q filiū est eadē res que pī: et pī eadē res que filiū: et hoc verū est: nā essentia diuina est in oībus vna. Si aut subz et pōcatū supponant pro persona sic talis pōcatio est fal- sa: vel tales ppōnes sunt falsae. Nā tūc est sensus q psona que est pī est psona que est filiū: et sic de ista dīpī modo pōt dīci de oībus sīlibus: in quibus est pōcatio formalis vel psonalis. Et sic est finis huius breuis tractatus.

Tractatus eiusdem Francisci de Bayro- nis de Aninocatione entis.

Queritur vtrū subm pmi pncipy cō- plexi dīctū de deo et creatu- ra habeat eūdē pceptū. Et nō. de deo non est vox nec nomen vt Dionysius de di. no. asserit. ¶ Cōtra. noia dīna attribunt crea- turis. ¶ Circa istā qōnē pono 4^a pambu- la. Primum est q nō accipit bīc cōceptus pro actu itelligēdē: ga tūc nō est diuīsiō aliq. Scdm q nō accipit bīc cōceptus pro ente rōnis: ga qrit de eate seu de pōcatō essentia. ens aut rōnis nō est pōcatū essentiale: ga nec dens nec creatura est ens rōnis qddatīue. Quer- mus aut bīc cōceptū qddatīuū. Tertiū q nō pōt accipi p pgruo pro obīo in eē cognitō: ga qdā pōtīuū in eē reali ex ente reali et rōnis totū pōtīuū est ens rōnis. Cōceptus igit si eē de obīo qd est ens reale et de obīo qd est cognitū cū hoc sit ens rōnis illud qd fieret ex istis eēt ens rationis. Quartū q accipit bīc cōceptū pro qdditate cognita ad qd terminat actū itelligēdī. ¶ Dico igit istis suppositis q subm pmi pncipy qd est ens bz pceptū vniocū deo et creature. Et hoc pbat sic pmo supposito vna regula. Doc. q talis ē. Quicūqz aliq itell^s est cert^o de vno pceptū et dubi^o de duo- bus bz pceptū illū de quo est cert^o aliū a duob^o de qb^o est dubi^o. ¶ Dec regulā declarā 4^a. pmo. Suppono enī q oē cōe vel est vniocū vel equocū. hoc pbo. p ga qd oīz diuīsiōes sūt posita imediata illa sunt imediata tales diuī- siōes sūt vniocū et equocū. g. rē. pbo. mī. ga iter bīe vna rō- nē formalē et nō bīe rōnē foiale nō est oare mediū. ¶ Itē ga equocū imediata cadit in equoca. vnioca aut mediā- te vna rōnē. g. rē. ¶ 3^a declarā sic. Ille pceptus nō pceptū ab itellū nisi vt inferior vel eēlis vel superior: s. nō vt ite-

De vniocatione

rior nec eēlis. g. vt supior alijs cōceptib^o. maior p^o p suffi- cientē diuīsiōnē. minor etiā p^o s. s. oīs supior pceptus cōica- bilis est vniocū. g. rē. ¶ 3^a sic. Oīs itell^s q bz vniū pceptū certū cōponibīlē duob^o pceptū illū vt cōicabīlē illis: s. oīs pceptū sic est cōicabīlē sic est vniocū. g. rē. ¶ 4^a sic. ga i- tell^s bīs pceptū ideterminatū respectu aliquoz. determi- natō bz pceptū vniocū respectu illoz. Sed itell^s certus de vno et dubi^o de duob^o est bz rē. Reducā g rō sic. Oīs itell^s cert^o de vno pceptū et dubi^o de duob^o bz pceptū illū de quo est cert^o aliū respectu illoz de quibus est dubi^o. Sed multi sunt certi q dens est ens et dubitauerūt. vtrū p^o et nō pmi finitū vel ifinitū. g. pceptū entis est vniocū respectu illoz. ¶ 5^a istā regulā istā 4^a. et p ipedīdō eā logicā ga eque videt pcludē in equoco sic in vnioco: ga possum esse cert^o q canis latrat et tū dubi^o de q. s. de latrabīlī vī de alio. Itē aliq pōt eē cert^o de sanitate q inest: et tū dubius. vtrū vīne vel alālī. ¶ Scdo ipedī pceptū pceptū pceptū certū q aīa iformat corp^o et q corp^o ē aīarū: et tū dubitauerūt. vtrū aīa eēt corpus vel spū qb^o nīl est cōe. Itē fne- rūt certū q de^o est necē eē et dubitauerūt. vtrū finitū vel ifi- nitū: et tū necē esse nō est vniocū esse respectu finitū vel ifi- nitū. ¶ Tercio ipedī pceptū theologoz. pcedūt enī q aīa bz potētiā: et tū dubitāt. vtrū sint suba vī accūs: quib^o tū po^o nō est cōe vniocū. Sīr oēs dīcūt q psonae diuīne pōtīuū pceptū: et tū dubitauerūt multi. vtrū p abso- lutus vel relatiuus: et tū ppetas nō est cōe vniocū ad ab- solutus et relm. ¶ Ad istā. Ad p^o breuī dico de equoco. s. de cane et de sanitate q nulla est certitudo nisi de voce q nulla est certitudo de aliquo pceptū. pbi aut fuerūt certi q dens est ens nō solū de ista voce: sed de pceptū vno corū- dente isti voci que est iposita ad placitū. pceptū aut est idē apud oēs. ¶ Ad aliū de aīa dico q nō fuerūt certi de aliq pceptū specificō: s. solū de pceptū quib^o habuerūt de aīa: et ille pceptū erat de cōib^o: et vt sic forte erat vniocū. ¶ Ad aliū de necē eē est notādū q regula illa de pceptū certo et dubio accipit ordinē essentiale: vt ille pceptū q est cert^o sic sit cert^o alijs exītib^o certis vel dubijs: qd ipole sit ipm eē dubiū alijs exītib^o certis: et nō e^o. ¶ Dis dīctis p^o ad illā instantiā: ga nō sic se bz necē eē ad finitū vel ifinitū: ga ita pōt bī certitudo de finitū et dubitare de necē eē: vī necē eē vel pole: sic e^o de celo et eodē mō de eterno pū eē certū et dubitare de ifi^o: et e^o sic p^o ad illud. ¶ Ad aliū de alijs pceptū theologoz. dico q nō sūt certi de pceptū gīalī- bus. s. de po^o: sic po^o bz rōnē pncipy et pceptū pductū: et illud pōt eē cōe abstractū de pceptū absolutū et respectū eodē mō de pceptū. ¶ Tūc 2^a vidēdū est de solone argumētōz ad totā rōnē. dī enī ad mī. concessa maiore q nō sunt distincti pceptus s. vident 2^a. ¶ Sed 3^a nāz pbi demōstratū pceptū p istū pceptū. pīpole est de eodē dī- dictōia vīficari. g. nec certū vel certū. ¶ Dīcāt ab aliq^o q itell^s est cert^o de distincto et ideterminato: s. de vno de- terminato est dubi^o. Cōtra. ga ita fuissent pbi certi q de^o est etern^o: vel nō etern^o sic q de^o est ens: ga certi fuerunt q de^o est trīn^o: vī nō trīn^o: sic q est creatū vel increatū: p^o vel nō pmi. Eodē mō fuissent certi de incarnatione: ga fue- runt certi q est icarnat^o vel nō icarnat^o. Et quo p^o q cūz certitudinē hēant de ente aliā q de istis q ens dēat vnus pceptū de q est itell^s certus. Alij aut dicere voluerūt q il- le cōceptus est mixtus qd stare nō pōt: ga cōceptū entis est simplr simplex. ¶ Ad arg^o in opp^o p^o q de deo nō est nō men pprū nec vox sicut nec cōceptus: cum conceptus sit quid cōmune rē. ¶ Questio. II.

Utrum subm pmi pncipy cōplexi hēat eādē rationē formale in deo et creatura p^o scias reales. Et nō: ga bīs Dionysius dīcīt q laudat de^o a nobis p remo- tionē oīum rōnū. Cōtra. per eūdē ca^o 4^a. sic. sol. cōicat suā lucē

Circa q.
4ª pond
tur pmi
bula.

M
Ridetur
ad qōnes.

Suppo^o

Ad argu-
menta in
oppositū.

Lónes

**Quatio:
difficulta-
tes, p^o.**

De vniuocatione

PAK,

A
Ad arg^m
pñcipale.

licens est pñcipaliu: r iō dī denotatiue r eodē mō ens vt
est pñcipaliu dī denotatiue: s ens put est nomē acceptū a
quidditate vel ab essentia non sic.

Qñd. III.

Utrum a cōceptib⁹ simplicib⁹ r p diuersis possit ab-
strahi aliq⁹ pcept⁹ entis. Sine argumētis re-
spōdeo q^o nō: qd tñ est intelligēdū de pceptū qddatatiuo.
Intelligēdū tñ est q^o pcept⁹ sūt in qduplici gñe. pñm pce-
ptus sunt scōbz itentionū. Alij sunt pcept⁹ cōssimaz pas-
sionū. Alij sunt pcept⁹ habitūū trāscēdētū. Alij pñationū.
Exēplū pñm. sicut a petro r a Martino abstrahit spēs sic
ab vltimis dñis hoc qd ego dico pñietas iditidua: r a pñietatibus
iditidua: hoc qd dico pñietas iditidua: r a pñietatibus
iditidua: sic hō de petro r Martino. Exēplū scōbz. ga oia
que sunt vltie dñe sunt intelligibiles r volubiles: r sic vere r
bone: r siceritas r bonitas ē vniuoce de his oib⁹ pñicat.
Exēplū tertij. ga sūt qdā relones q oia circūnt sic identit-
tas r diuersitas r distō que de vltimis entis dñis pñicat.
Exēplū. sic sūt vñitas simplicitas que pñationes ipozare
vident⁹ qd de multis rē. p diuersis vniuoce pñicat.

B

Dubitat

Exēplū. sic sūt vñitas simplicitas que pñationes ipozare
vident⁹ qd de multis rē. p diuersis vniuoce pñicat.
Exēplū. sic sūt vñitas simplicitas que pñationes ipozare
vident⁹ qd de multis rē. p diuersis vniuoce pñicat.
Exēplū. sic sūt vñitas simplicitas que pñationes ipozare
vident⁹ qd de multis rē. p diuersis vniuoce pñicat.

Utrum ab oib⁹ q excludit rōne possit abstrahi ali-
q⁹ pcept⁹ cōis. Rñdeo q^o 4. pōt esse q ab
aliq⁹ nō pōt abstrahi pcept⁹ cōis qddatatiu⁹. p. s. rōne cō-
ceptūū trāscēdētū. 2. p pñctiōes simplr. 3. p simplr
simplicitas. 4. p pñctiōes vñitas. De pñis pñ: ga tñ ille rō-
nes vel illi pcept⁹ nō eēt trāscēdētes q dñr trāscēdētes.
De scōbz pñ. ga illud qd pñcluderet cōponeret cū rōnib⁹. B
aut est falsuz: s ipole ga inueniunt in deo. De tertijs pñ. etiā
ga nō eēt simplr simplicitas: ga pcept⁹ coz. eēt resoluti-
les. De vltimis dñis ē pñ: ga nō eēt vñitē. Sed hic
pōt moueri vna dñsi. s. si distictio oñz formalū rōnū pñ-
dit actū itell⁹ vel an illa distictio sit solū fabricata p actuz
itell⁹. C. D. q sic. ga ipole ē eēdē actū itell⁹ terminare ad
eādē rōne formale r nō terminari: s ac⁹ intelligēdū pōt ter-
minare ad rōne formale illū a q abstrahit r ad abstractū.
g erit aliqua distictio ex natura rei.

Utrum ens per eandē nām formale dicat de oib⁹ dñis
entis. Et videt⁹ q sic iuxta illud. Oia p
ipsum facta sūt. De aut hic accipit⁹ est signū distributiū.
Sed distributiō nō est nisi de vniuoce. g hoc nō esset nisi
esset vniuoce. pñatio: ga nūq⁹ terminus vniuoce equo-
cus distribuit⁹: s vniuoce. g rē. C. Contra dī ibidez. Sine
ipso factū est nihil. Dic sūt qñuor vidēda. p^o vtrū fm eā-
dē rōne formale dicat ens de ente reali r rōnis siue de en-
te in aia r ex aiaz. 2. vtrū de respectu r abso⁹. 3. vtrū
de subto r accñte. 4. vtrū dicat vniuoce de ente in po⁹ r
in actu. C. Quantū ad p^o est intelligēdū q ens in aia acci-
pit⁹ duplr. Uno mō p illo qd ē se totū est causatū ab aia.
Alio mō pro illo qd fm esse cognitū est. pductū ab aia. Et
fm istā distictiōe sūt due pñes. C. pñma ē q ens nō dicat
vniuoce de ente i aia r ente ex aiaz: accipiēdo ens in aia p
mō. Et illud pñb 4. r p sic. Qñcūq⁹ est aliq⁹ qd dī de ali-
quibus dī de vniuoce de alio fm qd illū nō dī de eis vni-
uoce nec ēz eādē rōne formale: sic est de ente respectu en-
tis in aia r extra aiam: ga ens extra aiam dī simplr ens in
aia dī fm qd. g rē. Maior vñ manifesta: ga qñ aliq⁹ rō for-
malis dī de vniuoce vniuoce r i p mō dōi p se dī dī els simplr
r nō ēz qd. m. ēr pñ. C. 2. sic. rō entis nō pñ dī dī aliq⁹ qd
iccludit i cōpñia: s mīta sūt entia rōnis q sūt bui⁹ sic figu

C

Difficul-
tas.

Rñso

D

Horrida
Ens i aia
duplr.
p^o xñs

4. vñdē

4. vñdē

4. vñdē

4. vñdē

4. vñdē

rata r hō q vā sūt entia rōnis. g rē. C. 3. sic. Imposse est q
ens dicat vniuoce de ente r de opp⁹ entis pñictoriō: s pñ-
ictoriū entis est ens rōnis. g rē. C. 4. sic. Ab exmīs pñictio-
nis nō pōt abstrahi aliq⁹ cōcept⁹ cōis. s formalr sumptis:
qz tñ iter pñictoria formalr sūptā: r simplr simplicitas eēt
mediū: s pñictoriū entis realis est ens rōnis. C. 5. s ista
instat 4. p sic. Un⁹ r idē pcept⁹ nō pōt eē rē r dubius:
s mīta sunt certū: qz relo est ens: r q numerus est ens: r de
mīta sūptā dubitāt an sint entia rōnis vñ realia entia. C. 2.
sic. Qñcūq⁹ aliq⁹ numerant in aliq⁹ vniuoce in illo. S. 3.
ens reale r rōnis numerant in ente: qz dñr pla entia. g rē.
C. 3. sic. Signū distributiū nō vñ pñse addi nisi vniuoce.
C. 5. ens distribuit⁹ pro ente rōnis r ente reali: qz ista est
vñ. De ens est intelligibile: vt ens p vñroq⁹ distribuit⁹. g rē.
C. 4. sic. Distio entis in aia r ex aiaz nō solū est vocis in si-
gnificata q est p mediata. g ē vniuoce distio. g rē. C. 6. fir-
mat pñ⁹ q rō entis q eēt pñca⁹ de eis: aut eēt pñdicabilis
realit⁹ scā p itellm. Si real⁹ g reale in qd pñicat de ente
rōnis. si scā p itellm: g ens rōnis pñdicaret⁹ vñ opteret dare
me⁹. s. aliq⁹ rōne q nō eēt in aia nec ēz aiam: qd est ipole.
C. Ad illa rñdeo. Ad p^o dico q sūt certi de voce de aliq⁹ re
nec de aliq⁹ rōne foiali vna. C. Ad 2. dico q pñe nō nuā⁹
nisi q sūt diuerse acceptiōes entis: sic hō nō nuā⁹ in boie
vero r picto: tñ dñr duo boies B ē due acceptiōes boies.
C. Ad aliō dico q nō est pñe distio. Et ad aliō q nec pñe
distributiō: loquēdo sic de ente rōnis. C. 5. hic ē vna dif-
ficultas. qz pñ⁹ cōplectū nō vñ saluari in illis: nisi ad q se extēdit rō
foial⁹ sui subti: s ipz saluat in oib⁹ rōnib⁹ entis. g rē. s. subz vñ
rō subti se extēdit ad entia rōnis. C. Dico q eodē mō quo
subz sūt se extēdit ad ens rōnis: cōd mō saluat pñ⁹ pñ⁹: sic
rō aial saluat in oib⁹ rōnib⁹ aialib⁹ pictis r veris in vno di-
minutiue: alio vñ r cōplete. Eodē mō pñ⁹ pñ⁹ saluat i istis
diuisiue. C. 2. dif. est 2. q accipiēdo est 2. pñ⁹ pro ente i aia
solū pñictiō in eē cognitio: dico q illo mō ens dī vniuoce
de ente in aia r ex aiaz. Doc pñat 4. p sic. Qñ aliq⁹ deter-
minatio addita alicui determinabili nō diminuit de rōne
foiali: qdditas illa remanet sub eādē rōne. S. 3. eē cognitū
nō diminuit de rōne foiali ei⁹ q cōgñit⁹: qz tñ p. cognosci
possent oia annibilari q de fec. g rē. C. 2. sic. Nulla relo
real destruit pñiū fundamētū: s tñ ibi ponit sū effectū
foiale: s eē cognitū est ist⁹ rōnis in obto. g nō destruit rō-
ne foiale obto: s tñ ponit i eo sūū effectū foiale. C. 3. sic. q
cūq⁹ sūt idē mō vñr spē idē r hīc eādē rōne foiale. Sed
illud idē mō qd est in re cognitū. g illud qd est in re: qd ē
cognitū sūt eiūsdē rōnis foial⁹. C. 4. sic. Qñ aliq⁹ trāsit dī
po⁹ ad actū nūq⁹ pñ⁹ variat ei⁹ rō foiale: s sic est in re q est
intelligibil⁹ in po⁹: r postea reducitur ad actū p actū itellct⁹.
g rē. C. 6. firmat. Qñ aut ac⁹ itellctū terminat⁹ ad rez q
est ex aut nō. si succū terminare actū itellctū. nō sit aliō q
accipe eē cognitū. seg⁹ q idē erit: r eiūsdē rōnis foial⁹. Si
aut nō terminat⁹ ad rez s ad spēs: nihil itellr tñc de re rē.
C. 5. illud arguit 4. p sic. Eae alteri⁹ rōnis vñr pñcē
effect⁹ alterius rōnis: itellctū q oēm effectū eiūsdē rōnis
nō pñt hīc. videt⁹ entis q si pñciat in aliq⁹ sp⁹ saltē i aliq⁹
poterit vna rō in qd nō poterit altera: po⁹ aut dei r nra sūt
alteri⁹ rōnis. pñ⁹ g q oē id qd pñciat a deo i eē reali: nō po-
terit cōgñi ab itellū nro: qz tñc hñt eodē effect⁹: qz qd dī
illa pñduceret. r ista: s pñat q illud est falsuz: qz qd dī
pōt pñcē r nos itelligē: qd est idē q pñcē in eē cognitū.
C. 6. Qñcūq⁹ in eē cognitio pñciat nisi spēs vt vñ: nō
cōgñit nisi spēs qd est falsuz: r hīc pño⁹ qz ipsa est alteri⁹
rōnis ab eo pñ in cognitio: de ituitina aliq⁹ cōgñit⁹: r nihil pñ-
ducit nisi ac⁹ itellctū. g solus ac⁹ itellctū cōgñit⁹. ac⁹ aut
itellctū est oīo alterius rōnis ab opposito ei⁹ pñ pñe entis
simplr enti diminuto: r ēz qd nihil vñ eē cōe. vt pñ in pñ⁹ pñ-
ne: s eē reale est eē simplr: eē aut cognitū est eē ēz qd. g nū

B

Contra
pñis.

B

Rñso

Difficul-
tas.

Rñso

G
2. diffic.
est 2. p.

H

Contra.

Rōnes

De vniuocatione

I bil est eis cōe. Ad ista rōnes rōico ad p^m q^d due cāe al-
teri^r rōnis nō pnt hīc oīno eodē effect^r q^d ad eē simplr
q^d ad vna. Et ad eē fm qd q^d ad aliā nō est icōueniēs.
Sic de^r pducit lūmā q^d ad eē simplr. Sol aut^r p^mue eā
pducit q^d ad eē lucidū qd est eē f3 qd re^r p^mie eē. Ad
2^m dico q^d in cogne abstractiua: nūbil pducit q^d ad eē
simplr nūl actū vl spēs: tū q^d ad eē cognitiū ipsa nō pducit
f3 qdditas. p^m aut^r pducit nō est cogiti: f3 2^m. Ad 3^m
dico q^d in cogne imitina aliqd pducit ab actū: qd eē cogni
tū: istud est foialr in obto. pducit aut^r p actū: r p^mis nō
est act^r qd pducit solū f3 eē reale. Ad 4^m dico q^d 2^m est eē
fm qd. vnu qd diminituit de rōne determinati: r illd est de
quo dixi p^m negatiua p^m. Aliud est eē f3 qd qd nō dimi
nituit f3 diminituit: hō est eē cognitiū. Nō. n. diminituit rē cui^r
est: f3. n. nō ponat eē q^d ad eē exstē: ga nō se^r est cognitiū.
g est: r tū rōne foiale nō diminituit f3 diminituit. Aliter p^r
dici q^d eē cognitiū pōt accipi 2^m foialr: sic dico q^d foire nō
est nūl ens rōnis diminituit. Alio^r sumit^r p substrato: r isto
mō est eadē qdditas q^d est in re. Ad 2^m p^mncipalis quātū ad
alid dubiū. Utrū si dicat fm eadē rōne de abstracto r re/
spectiūo. dico q^d sic. Et ad B mltē rōnes pus facte vadunt.
Arguo tū alr sic. d eodē r sub eadē rōne foialr ipse est
intellm eē certū r dubiū. S3 intellm cert^r de dīna psona q^d
sit ens: dubiū tū vtrū abstracta vl respectiua. g vtrū q^d alid
pceptū beat. S3 B vtrū eē vna diffi. ga tūc est dare aliquā
rē q^d nō erit ad se nec ad aliū qd ē dīctio. Ad B ego di
co sic dōs est de p^miditib^r aut q^d eē q^d tūc imē^r fuit: ga. f.
nō est dare mediā rōne aliqū f3 est dare solā rōne abstra
bēre ab vtroq3 vidētū: sic nūer^r par vel ipar: r nec ē ipole
imaginari vnu nūer^r q^d nec ē par nec ipar: tū rō foialr nūl
abstrabit ab vtroq3. Silt^r de alialr rōnalis r irrōnalis
q^d ab vtroq3 abstrabit. Sed dōe qd est vl est ad se vel
nō ad se: hec sunt extrema dīctionis. Ens g p tenō est ad
se: ga abstrabit ab eē ad se r ad aliū. g nō est ad se: f3 eē qd
nō est ad se: est ad aliū. g oē ens est ad aliū. Ad Rōico
q^d extrema dīctionis applicat ad aliquā imē^r dīa: op3
sp illa distigū: ga vnu dīctorioz vtrū de y. o dīctor ad que
applicat dīctoria: r dī de cōt abstracto ab illis dīys r dī
uiso p dīa: f3 alr r alr: sic nō ad se vl nō ad aliū alr dīr de
respectiūo: ga nō est ad se r abstracto: ga nō est ad aliū r
alr de cōt dīuiso. Ad 3^m p^mncipalis q^d ad 3^m dubiū. Utrū
fm eadē rōne foiale dicat de suba r accūre. bic breuif^r dī
co q^d sic: r p eadē rōnes q^d feci sup^r: r maxie p rōne fun
damentale de cōceptū certo r dubio. S3 B est vna dīf.
ga q^d q^d aliq3 aliq3 duo sic se hnt q^d tota entitas vni^r est i attri
butione ad aliū de illis nō vtrū eē ens fm rōne foiale: r hō
sūt suba r accūre. g rē. Ad Rōico r dico q^d rō est ad opp^m:
ga q^d aliq3 duo sic se hnt q^d tota entitas vni^r est in attribu
tione ad aliū ens dī de eis f3 eadē rōne foiale: hō sūt suba
r accūre. rē. ma. acceptā ego pbo: ga f3 Aug. 5^m de tri. oē qd
relatiue dī est aliqd ad se: r ita se^r q^d erit ens foialr. Ad 4^m
p^m de ente in po^r r ente in actu. Utrū dicat ens vniuoce de
ipsis. Rōico q^d 2^m est po^r ad p^mis cōsiderāda. f3 po^r obitua r po^r
subitua: r de po^r subitua nō est difficultas magna: ga eedē
rōnes q^d facte sūt pbarēt f3 de po^r obitua de q^d est maior
difficultas: dico q^d sic: qd pbo p sic. Ac^r r po^r nō diuersifi
cāt eēntiā. nā eadē est dīfō hōis i actu r in po^r. g rē. 2^m sic.
dīe diuifitū nō variāt rōne foiale: f3 ens diuifit^r p po^r r
actu. g rē. 3^m sic. q^d f3 idē nūl hnt eadē rōne foiale. S3 gūe
vl aliqd aliū q^d idē nūl ē i po^r r i actu. g hnt eadē rōne foia
lē. g rē. 4^m sic. modus irrifec^r nō vtrū variare rōne foiale cui^r
est mod^r. p p3: ga rō qddi^m abstrabit a mō: f3 act^r r po^r ab
strabit a po^r sūt modi irrifeci. g rē. Ad hūc cōriderēt qdā
difficultates. pma Utrū hōis sit qddi^m. Ad istas dico
q^d nō intelligendo de po^r subitua: rō est ga diuifio qddi^m
vtrū eūare totū diuifuz: g qd aut^r est nō est tū in po^r subitua

vel in actu: f3 intelligēdo de po^r obitua r de actu sibi oppo^r
pōt dici q^d sic vtrū dīfō qdditina pōt extēdi ad dīfōnes p
modos irrifecos qdditatis: vel ē actu/vel ē po^r sic intelligē
do po^r. Ad 2^m dīf. est si sit foialr: ista dīfō foialis intelligēdo
p foiale dīfōne illa q^d dīdīt aliq3 rō foialis manēs eadē in
vtrōq3 vidētū. Dico q^d sic. q^d ens dī f3 eadē rōne foia
lē de ente i actu r de ente i po^r. S3 q^d ens rō foialis dī de
duob^r: de vno simplr r de alio f3 qd illa nō dī de eis f3 eā
dē rōne foiale: f3 sic est de ente i actu r de ente i po^r: q^d de
ente i actu dī qd est simplr. nō aut^r de ente qd est i po^r. g rē.
Ad istd dico pcedēdo maiorē: f3 negādo mī. Ad qd itel
ligēdū sciēdū ē: q^d aliū ē dīcē de aliq3 q^d sit pur ē dīcē 2^m ad
iacēs. aliū dīcē q^d sit ens vl suba pur ē dīcē 3^m adiacēs. Dico
g q^d f3 de ente dicat i po^r q^d nō sit ens simplr r dē ente i actu
q^d sit ens simplr f3 q^d ly eē dīcē 3^m adiacēs: tū alio mō acci
piēdo ly eē pur est 2^m adiacēs nec sic dī fm q^d est copula
re^r entis vl sube vl alioz p^mitoz eēntialū. vtrū dico q^d ens i
po^r ē simplr ens r simplr suba: sic ens i actu. Et ista i po^r est
simplr va hō i po^r ē simplr hō: r ista ē f3 hō i po^r f3 qd ē hō: r
sic de alijs. Ad rōne i oppo^r p3 ex dīctis. Ad 6. VII.

Utrum rō entis beat rōne gūis. Et sic. q^d f3 Boetū
duo pnta manēt i dīnis. f3 suba r refo. g a silt
poterit rō entis eē gūis: r sic cū p^mdicet vtrū ad se erit p^mica
tio sube. Ad 2^m Aug^r dīcē q^d de nō ē i gūe. Ad 3^m ista qd
nō sūt due vīrutes de tri. p^m ens nō est gen^r. Ad B addu
cunt mltē rōnes. p^m est illimitatio: f3 ista nō v3: q^d si eēnt i
nita obta vel i finite spēs aialis ad hūc aial eēt gen^r. Si vī
cas q^d itelligis illimitationē: q^d ad rōne gūis regnū q^d non
p^mdicet i qd de dīa: f3 ens dī in qd de oib^r. B nō v3: q^d B est
supius oīfuz fore silt. Jō ad alia q^d distigueret vel dīuī
deret p modos irrifecos. f3 p finitū vel i finitū. S3 illud nō
ipedit q^d talia nō ipediūt p^micationē qdditina. Dico q^d
tota rō q^d ens nō ē gen^r: q^d ens nō p^mdicat i qd sit ps eēn
tialis. Illud g qd respicit p^m rō gūis est p^micatione per modū
partis eēntialis: f3 illud nō est i ente. g ens nō est gen^r. ma.
satis fuit p^mata sup^r. Ad 2^m vītas declanda est q^d de nō ē i
gūe: qd declat ab aliq3 q^d nullū i finitū pōt esse in gūe. Et
ab alijs: q^d act^r p^mus nō pōt eē in gūe. Ab alijs q^d tūc de
eēt cōposū. Sed p^m rō nō p^mcludit: q^d nō saluāt q^d p^mitas
nō possit eē in gūe: q^d nō est foialr i f3 nō v3. Ad 3^m q^d p^m
repugnat qdditanti eē in gūe vel cōuenit q^d itelligit eē act^r
vl po^r. Nec 3^m v3: q^d nō op3 q^d sit cōpo^r illud qd est i gūe
sed sufficit q^d beat ples rōnes foiales: nō cōponāt. Dico
g q^d de nō est in gūe: q^d oē illud qd est in gūe icludit gen^r
tanq^d p^m eēntiale. deo aut^r repugnat icludere aliq3 sup^r
tanq^d p^m eēntiale: q^d ē simplr simplr: r p^mis irrifolubilis.
Ad 3^m hic sunt q^d mōz diffi. pma est cū ens p^mdicet vtrū supe
rius. cui^r p^mrietatē h3 magis gūis vel spēi. Ad hoc dico q^d
magis h3 rōne speciei. Et ratio est ista q^d gen^r p^mdicat in qd
de eo qd addit spēs supra genus sit: intelligēdo q^d p^mdicat de
specie q^d h3 vna rōne foiale p^mitūta ex gūe r ex addito qd
est dīa sūt rō foialis. Spēs aut^r nō sic. nō. m. i diuifitū ad
dit ad spēs nūl p^mrietatē idiuifitū. sit enis illud de q^d p^m
cat in qd ens nō addit ad ens nūl p^mrietatē idiuifitū: q^d ens
nō p^mdicat i qd p^mpe nūl de hō ente qd nō addit rōne foiale
ad ens. Ad 2^m dīf. vtrū ens i qd h3 beat sūt idiuifitū. Dico q^d
sic r nō solū ens: f3 oia trāscēdētia. f3 v3 r bonū r f3 p^mbat
sic. Quēq3 hnt rōnes foiales dīfictas ex se vbiq3 sūt
nūmū ille rōnes foiales eodē mō distigunt in iferiorib^r.
S3 trāscēdētia sūt hō. g f3 i abstracto distigunt: ita in q^d
ididuo distigunt. Nā q^d q^d i supiorib^r distigunt f3 rō
nes foiales distigunt r i iferiorib^r. g rē. Ad 3^m dīf. Utrū
ens dicat imēdiate de suis iferiorib^r. Et ad B dico q^d sic. q^d
iferi^r ad ens nūl v3 addere nūl mō irrifeci. S3 pōt ē cō
patio foialr rōnis ad modū suū irrifeci q^d ad q^d q^d rōne
foiale. Ad 4^m p3: q^d hō dīuitas nūl v3 eē nūl mod^r irrifeci

p^m dīfict.
Rōico

Difficul.
tas.

Difficul.
tas.

Scōz qd
ouplr.

Rōico.

N

Rōico

O

P

Matthew
difficul.
p^m

Q

1

2

3

4

Con

bi oppo^o N
iffiones p
: itellige/
telligedo 2°
eade in
dñe foza. Rñso.
ilis dñ de
eis fz ea
o^o: qz de
po^o. g. rē.
d qd itel/
it 2° ad/
tēs. Dico
ne i actu
mō acci/
t copula
q ens i
i po^o est
idē bñ: r
lō. VII.
Boetii
g. a fili
rit pñca
illa qd
b addu/
i eēnt iñ
i. Si di/
it q non
p b est
vel diui
iffud nō
Dico q
ps eēn/
r modū
gen^o. ma.
x nō ē i
i gñe. Et
tūc de
pñitas
qz pñs
ē eēact^o
est i gñe
it. Dico
tū gen^o
i supius
alubilis.
vt supe/
pñco q
it in qd
licat de
lito qd
lūū ad/
x q pñi
ē qz ens
ē foialē
Dico q
3 pbat
uqz iue
riouib^o.
i in qñz
fz rō.
ē. Utrū
p sic qz
ior ē cō
3 rōnē
irifec^o

A
4°
B
C
D
1° pñlo.
2° pñlo.
3° pñlo.
4° pñlo.
Contra.

istius cui^o ē dñitas vel cui^o bec dñ dñitas. ¶ 4° diffi. est. Utrū tale ididū entis sit i aliq pñto. dico q nō: qz dñ oī qd est i gñe dñ gen^o in p^o dñi p se. Si g^o b ens eē i gñe cū ens 2 b ens sint eiūsdē rōnis gen^o dicere^o i qd p se de illo. bñc aut est flm. pbo: qz qñ aliq duo sūt eiūsdē rōnis foial^o qd qd dñ p se de vno 2 de reliq. Sz ens 2 b ens sūt eiūsdē rōis foial^o. g^o gen^o dicere^o i qd p^o dñ b ente 2 sūt de ente: b at ē flm. ¶ Sz b ē vñū dñū. Utrū oīa q sūt i linea pñali bēant ppa ididua. Dico q sic 2 b p eadē rōnē foialē p quā pba tū ē de ente: qñqz. i. distiguunt^o rē. Ex b appet verā eē re/ gula logicop^o q vñūqz pñcat de suo indiuiduo magis bz rōnē speciei q generis rē. Ad rōnes factā in opp^o dico q Boetius vep^o dicit q in deo sunt duo gñā vel pñcamē ta b est solū duo modi pñcadi rē. ¶ Qñ. VIII. Utrū ens analogice dicat de illis de gb^o dñ. Dico q hic sūt 4° mōi dñi. Quidā dñt q vniuoce dñ qz fz vñā rōnē. Alij dñt eguocē: qz fz diuersas rōnes. Quidā dñt q ambigue. Et distiguunt dñ analogia 2 dñt q qdā est qd ambigue fz rōnē vñā dñ de duob^o pfecti^o: tñ de vno qd de alio. Aliud ē analogū qd dñ de vno p se de alijs p at/ tributōes ad illō. Et istō reducū ad eguocū. Istis at pñis sūt dñ q oīs tñm^o vel ē eguoc^o: vel vniuoce^o: qz qñ aliq rū dñt dñffōnes p dñā ime^o sūt dñā ime^o: fz b sūt vniuoce 2 eguoca. ¶ Sz b ē diffictas. An ens dicat eāq^o de suis i/ feriorib^o vel ieq^o. ¶ Ad istō rñdēt p 4° pñes. p^o ē q ens nō pñcat fz magis 2 min^o. 2° est q nō pñcat fz pus 2 po/ steri^o. 3° q nō pñcat iueq^oliter. 4° q nō pñcat distimilr. Qñs iste pñones vna rōne pñant. Qñcūqz est aliq ratio eēntialis pñ nō pñt variari p poster^o. Sed qñitas vñtis fm quā atredū magis 2 minus: pus 2 poster^o eēqle 2 ieqle sūt 2 distimilr: bec sūt oīa posteriora ente: 2 in istis de gb^o pñcat ens. g^o nō variat pñcat^o entis q est eēntialis. Qñ g^o addū pñcat^o ens est aliq poster^o ente: 2 pñis i illo pñi in q sit pñcatio entis ipa erit vñiformis rē. ¶ Qñ. IX. Utrū sit aliq res cōior ente trāscēdēs. ¶ Circa istas disti/ diffi. duo sūt q faciūt dñū. p^o ē distributio. Qñ enī qd distribuit^o p aliq b^o est cōius eis. Sz b qd dico possi/ tiuū p^o distribuit^o p ente: 2 p alijs ab ente. i. p vitate boni/ tate. dñm^o. n. q oē possitiuū distribuit^o p ente: 2 p alijs ab ente pñcat^o. 2° facies diffictas^o est nūeratio. oīa. n. q illa nu/ merant i aliq 3° opz q illō cōe sit eis. Sz nos numeram^o rōnē vi 2 boni 2 entis dñō q sūt tres rōnes. g^o rē. ¶ Pñō g^o 4° pñes. p^o est b q nlla rō pñtōnis sit cōior: tñ aliq rō scōe itōnis ē cōior ente. b pbo. Accipio. n. pñctionē sim/ pñr 2 distōnē ei^o iste pcept^o vel illa rō ē cōior ente 2 vitate: qz dñ dñ ente 2 vitate fz idē nomē 2 eadē distōnē: pñctionē simpñr ē b^o. g^o rē. qz qñz illoz: in qñz ē mel^o ipm qñ nō ipz. Istā aut ē distō pñctōis simpñr q pñuit enti 2 vitati. Sñr nomē eis pñuit: qz vna ē pñctio simpñr 2 sñr vitas. 2° pbo idē sic. qñqz distiguunt^o foialr qdñz illoz bz rōnē foialē: fz entitas 2 vitas sūt b^o. g^o rō foial^o dñ de eis. Itē 3° sic. qd dñ de duob^o fz eadē rōnē foialē ē cōius qdñz illoz. Sz vñ de ente 2 vitate fz eadē rōnē foialē: 2 sñr 2° itētio 2 sic de multis alijs rē. ¶ 2° q i respectib^o trāscēdētib^o aliqd est cōius ente: qz qñcūqz aliq distiguunt^o distō ē eis cōior: 2 ē cōior qñcūqz illoz. Quēcūqz ē it ordiata oīo ē eis cōior b^o sūt ista vep^o bonū. oīa. n. ista ordiata sūt. g^o rē. ¶ 3° q i aptitudinib^o ē aliqd cōius ente. Nā qd dñ dñ ente: 2 de alijs ab ente ē cōius ente b^o sūt iste aptitudies. i. itelligibiltas 2 volibiltas 2 b^o rē. ¶ 4° q in pñatiuis est aliqd cōius ente. Nā ipa pñatio ē cōior ente 2 de alijs ab ente: fz nō so lū ens: fz alia ab entitate. i. pñctōes qdñz illoz est vñū. Nā vitas est vna: bōitas ē vna: 2 sic de alijs. ¶ Contra ista arg^o 4°. 2 p sic. oīs rō cōior ē pñ: fz 2° itē^o nō sūt pñes. g^o nō sūt cōiores. Nā 2° itētio fundat^o i p^o sic ē posterior sñt qñz relo suo fūda^o. 2° oē distuz p aliq ē cōius qñz illoz: fz ens vidit

p ablo^o 2 respectiū. g^o nec respect^o nec ablo^o est cōius ente: cui^o sūt distō 2 oīo illoz erit qd cōius ente. 3° sic. nul la passio adeqta subo excedit subz: fz vep^o 2 b^o sūt passio/ nes entis adeqte. g^o rē. 4° sic. qñcūqz aliqd pñcidit ab aliq vel distiguūt^o foialr ab eo illō ē vñū: 2 vt sic pñcidit. Sz bo nitas pñcidit 2 distiguūt^o foialr ab entitate. g^o vt sic ē vna: fz vñitas dñ de ente. g^o cōior ē ente. ¶ Ad p^o illoz dico q in cōiorib^o qddita^o vep^o ē q ipa sūt pñā. Sz i alijs cōiorib^o nō vñimo simpñr cōiora sūt pñteriora sñt mñfeste apper q gen^o qd est 2° itētio est cōius q aial. g^o rē. ¶ Ad 2° dico: q aial nō vidit^o p rōnabilitatē: fz p rōnale. nō sic aut aialitas vidit^o. vñ dñ i ppo^o q ens in sua cōicabitatē accēte de/ noiatiue vidit^o i absoiutū 2 respectiū: sñt aial rōnale 2 i rōnale. Entitas at vt rō foialis entis pñca ē magis artata 2 nō sic vidit^o sñt nec aialitas. ¶ Ad aliud de aptitudinib^o 2 vñitate dico: q iste nō sūt passioes entis adeqte sub sua pñctōe acceptē: fz entis simpñr acceptē: sñt sic pñcedūt ens fz entitatē. ¶ Sz hic ē vñū dubiū. Qñō ens fm suā latitu dñne accipiat: aut accipit^o p rōne entitatis pñca. 2 b nō: qz nō tūc ē certū 2 sic nec dñ dñb^o vt sic. i. ps pñca rōne. Aut accipit^o p substrat^o. 2 b nō: qz illa nō bñt vñitatē alie^o rō/ nis vt ab eis pñcidit rō entis vt sñt dñitas 2 bñanitas. g^o opz dicē q accipiat^o p aggregatō: fz b nō vñ: qz ps nūqz pñcat de suo toto i qd: 2 sic ens nō dñcerē i qd dñ illis aggregat^o. ¶ Ad illud rñdeo: q ens supponit^o p substratis nō sic itel/ ligēdo q rō entis nō coitelligat^o fz cū rōne illa i ordinē: tñ ad rōnē entis ens pñcat^o sñt albi suppoit^o p substrat^o i or/ dine tñ ad albedinē. ¶ Sz hic ē vñū dubiū: qz i eēntialr or/ dinatis vñcūqz iuenit^o albi qd ē poster^o: iuenit^o albedo q est pñor: rō entitatis est pñr ente. g^o vbi iuenit^o ens: iuenit^o rō entitatis. ¶ Pñterea effect^o foialis nō iuenit^o maloris latitudis q sit for^o: fz ens est effect^o foialis entitatis. g^o rē. ¶ Itē vñcūqz iuenit^o ens: ibi iuenit^o entitas. Dico ad ista qz i eēntialr ordinatis ibi iuenit^o pus vbi poster^o cūz nō de oib^o pñcat^o de gb^o poster^o. Exēplū. vbi est albi: ibi est albedo: tñ de ligno dñ albi 2 nō albedo. Eodē mō in ppositio: qz vbi est ens: ibi est entitas. Sz ens de aliqb^o pñ/ dicat^o: de gb^o nō pñcat^o entitas. Eodē mō dñm ē de foiali effect^o: sic fz ens excedat entit^o i pñdo nō tñ i eēndo rē.

¶ Generijs Impensā Beredum quondam domini Octauiani Scoti abo/ doctiensis: ac Socioz. 24. April. 1520.

Registrum

L. L. M. M. T. emi.

